

Dunaföldvári part oldalak

Közeleti lap

XXII. évfolyam 3. szám

Fejlec-fotó: Kísérő Dr. Péter Judit

2019. március

Fotó: Németh Zsolt

Az esemény lapzártánk után zajlott. Bővebben a következő számban.

Régi helyén nyitja meg jelképes kapuit az új dunaföldvári piac

A piac, mint közösségi tér. A piac, mint az árucseré színtere. A piac, mint a minőségi élelmiszerellátás helyszíne. Ezek a kifejezések jutnak talán először az eszünkbe a szó kapcsán. Szerintem nincs ember, aki ne járt volna még piacon. Gyerekkorom szombatjain a „megyünk a piacra” kifejezés teljesen szokványos dolog volt: a lángos, az áru és árusok sokasága, a hangos szó, a parkoló hiány... mind-mind a dunaföldvári piac jellemzői voltak a 90-es években és talán még a 2000-es évek elején is. Aztán betörték a multik, a piac veszített varázsából, szombatoként egyre kevesebben látogattak ki a térre. De megszűnni soha nem szűnt meg. 2019. március 2-án új piacépületet és teret ad át Dunaföldvár Város Önkormányzata, hogy újra nyüzsgő, színes forgatag jellemezze a Vak Bottyán teret szombat délelőttönként.

» V. LAJKÓ ANITA

2019. március 1-jén délelőtt 10 órakor ünnepélyes keretek között adták át az új piacteret. Süli János, Paks II. beruházásért felelős tárca nélküli miniszter, országgyűlési képviselő, Horváth Zsolt, Dunaföldvár polgármestere, dr. Süveges Árpádné, a város alpolgármestere, Bárdos Lászlóné dr., címzetes főjegyző, a kivitelezésben közreműködő vállalkozások képviselői, a helyi képviselő-testület tagjai is jelen voltak az ér-

deklődők és érintettek mellett a péntek délelőtti megnyitón. A megszólalók mindannyian azt hangsúlyozták, hogy remélhetően nemcsak piacként fog funkcionálni a tér, hanem közösségi helyszíneként is. „Rendkívül fontos, hogy a helyben élő kistermelők árusítási lehetőséget kapjanak, hogy a minőségi termékeik – közvetítő közeg nélkül – találkozzanak a vevőkkel.” – emelte ki Horváth Zsolt, polgármester. Süli János gratulált a városvezetésnek, mert a 2016-os évben kiírt pályázatra már előkészített anyaggal bírtak, ami lehetővé tette a pályázat későbbi sikerességét. Az ünnepség fényét emelte a Beszédes József Általános Iskola és a Magyar László Gimnázium diákjainak színvonalas műsora. A napsütötte szabad térben vers, népmonda, népmese hangzott el, valamint mezőföldi és sárközi dallamok csendültek fel.

Milyen út vezetett odáig, hogy március 1-jén egy teljesen új piactert ünnepelhet a város? Kovács Anikó pályázati referenssel és Lajkó Andor városfejlesztési és műszaki irodavezetővel beszélgettem, akik számos érdekes információt osztottak meg velem. A dunaföldvári képviselő-testület már 2013 novemberében határozott a Vak Bottyán téren található piac felújításáról. Az épület külső formajegyeiről (tégla és fa lamellázott árnyékoló) már ekkor döntöttek, de megfelelő pályázati forrás hiányában a tényleges munkafolyamatra csak 2016-ban került sor. Az első tanulmánytervek

Bessenyi Pétertől származtak, aki megnyerte a városvezetés – erre a célra kiírt – ötletpályázatát. Ezt vitte tovább Elekné Csollány Éva okl. építészmérnök, akinek tervei alapján indult a város uniós forrás elnyerésére a TOP-1.1.3-15 Helyi gazdaságfejlesztés című pályázati kiíráson. Végül a (generál) kivitelezésért felelős Soltút Kft. az engedélyes és kiviteli tervek elkészítésével Taródi-Nagy Dániel okl. építészmérnököt bízta meg.

A munkához szükséges anyagi forrás jelentős részét EU-s pályázati forrásból (TOP-1.1.3-15-TL1-2016-00001) nyerték (310 000 000 Ft), a fennmaradó összeget (67 000 000 Ft) a dunaföldvári önkormányzat biztosította.

A projekt részeként elbontásra került a piactéren található múlt század 70-es éveiben épült nyitott csarnoképület az alatta lévő asztalokkal valamint a térburkolattal együtt. Az új piacépület „L” alaprajzú formát öltött. Az ún. I. épületben található a kiszolgáló vizesblokk, az akadálymentes WC, a piacfelügyelő irodahelyisége valamint a hulladékártoló és egy raktár. A vizesblokk oldalára három vízvételi-kézmósó lehetőséget építettek ki. Itt találhatóak még a fixen telepített árusító asztalok. A II. épületben szintén fixen telepített asztalokat helyeztek ki, amelyek mindegyike konnektorttal felszerelt. A piac körül 34 parkolóhely került kialakításra (ebből kettő mozgáskorlátozottak számára), valamint hat parkolóhely készült külön kisteher gépjárművek részére is. A kerékpárral érkezők számára 24 állásos kerékpártároló áll rendelkezésre.

Az esztétikus, szép környezet érdekében a meglévő zöldfelületet fejlesztették: faültetésekkel, járdaburkolatok kialakításával, utcabútorok kihelyezésével és a közvilágítás kiépítésével. A kivitelezés során részleges közmű átépítési-, bevédési- és kiváltási munkák történtek meg.

Szép környezetbe illesztett, esztétikus épülettel kedvező előképet mutathatunk a városról, ami megállásra készítheti nemcsak a helyi lakosokat, hanem az átutazókat is. «

Üléstermi tudósítások

Dunaföldvár város képviselő-testülete január 29-én tartotta soros ülését, melynek napirendjén 25 nyilvános és egy zárt ülésen tárgyalandó téma szerepelt.

» BAKSAY ERIKA

Az első napirendben a képviselők módosították a 2018. évi költségvetési rendeletet, átvétele az időközbeni változásokat, majd a város 2019. évi költségvetési tervezetét tárgyalták. Ezen belül jóváhagyták az adósságból keletkező ügyletekből eredő kötelezettségeket, meghatározták a város hitelkeretét, illetve rehabilitációs jogviszony meghosszabbításáról és pedagógiai asszisztensi jogviszony létesítéséről döntöttek a Dunaföldvári Eszterlánc Óvoda, Bölcsőde és Konyha kérésére.

A következő napirendben a testület döntött a Dunaföldvári Dunaparti Kft. tagi kölcsön kompenzálása iránti kérelmről, majd elfogadta a Dunaföldvári Művelődési Központ és Könyvtár, Tourinform Iroda 2018. évi munkájáról szóló beszámolót. 2.715 millió Ft értékben hozzájárult a művelődési központ kistermének illetve a Vártorony belső festési, felújítási munkálatainak elvégzéséhez. Elfogadta a Nap-sugár Idősek Otthona 2018. évi munkájáról szóló beszámolót, majd pályázat kiírásáról döntött a Dunaföldvári Eszterlánc Óvoda, Bölcsőde és Konyha igazgatói álláshelyére, illetve meghatározta annak nyári nyitvatartási rendjét, majd módosította Alapító Okiratát.

A képviselők véleményezték a Dunaföldvári Általános Iskola, Alapfokú Művészeti Iskola és Gimnázium felvételi körzethatárait, majd beszámolót fogadtak el a Polgármesteri Hivatal 2018. évi munkájáról. Megtárgyalták a polgármester 2019. évi szabadságának ütemezését, majd személyi változások miatt felülvizsgálták a települési roma nemzetiségi önkormányzattal kötött együttműködési megállapodást.

A testület eredménytelennek minősítette a Dunaföldvár hon- ►

► lap fejlesztésére kiírt pályázatot, majd döntött a Jövőnk Energiája Térségfejlesztési Alapítványhoz benyújtandó pályázatról társasház illetve járdák felújítása céljából, ezzel kapcsolatosan járda-felújítási tervek elkészítéséről.

Ezután a képviselő-testület az ivóvíz- illetve szennyvízhálózat fejlesztése céljából pályázat benyújtásáról döntött a Víziközművek Állami Rekonstrukciós Alapjához, illetve arról, hogy az illegális hulladéklerakók felszámolása érdekében is pályázatot nyújt be.

A képviselők tárgyalták a Várad Metál Kft. ingatlan vételi és ingatlan csere ügyében benyújtott kérelmét, majd beszámolót fogadtak el a település környezetállapotáról a 2018. évre vonatkozóan. Végül a lakossági inert hulladék elhelyezésének támogatásáról döntöttek Dunaföldvár közigazgatási területén, majd ebben az évben is lehetővé tették a 15 és 18 hónapos gyermekek ingyenes bányahimlő elleni védőoltását. <

A háziorvosok péntek délutáni 12 órától 17 óraig történő rendelési ideje

2019.03.01. Dr. Palkó Ágnes
2019.03.08. Dr. Móricz Zoltán
2019.03.22. Dr. Hallai Róbert
2019.03.29. Dr. Englert Roland
2019.04.05. Dr. Palkó Ágnes
2019.04.12. Dr. Móricz Zoltán
2019.04.26. Dr. Hallai Róbert

Támogatóink

Dunaföldvár Város
Önkormányzata

Dr. Süveges Árpádné

Kiss Lajos Csaba

Ráthgéber Lászlóné

Petrovics Józsefné

Dr. Hallai Róbert

A Pannonia Bio a város életében

A Pannonia Bio Zrt. nagyjából 10 éve van jelen Dunaföldvár életében, még akkor is, ha ennek az ember nem feltétlenül van tudatában. Jelen van, mint munkaadó, mint a helyi és környékbeli gazdák üzleti partnere, mint a város legjelentősebb iparüzési adó fizetője, mint támogató számos szerepben, vagy csak, mint a táj része Dunaföldváról észak felé menet. A cég kényes arra, hogy az üzemének helyet adó településen és környékén pozitív szerepet vállaljon, akár annak természeti környezete, akár a település közössége érdekében. Többek között erről is beszélgetett a városi televízió Hódos Ferencsel, a Pannonia Bio stratégiai igazgatójával.

» BAKSAY ERIKA

– **Mi az oka annak, hogy a cég többféle módon is hozzájárul Dunaföldvár fejlődéséhez?**

– A meglévő, nagyjából 200 dolgozónk harmad része dunaföldvári, a fele dunaföldvári vagy környékbeli. A cég eredményeit tekintve sikeres gazdasági tevékenységet folytat, és mindezt szeretné úgy tenni, hogy ez a helyi közösség számára is gyümölcsöző legyen.

– **Legutóbb egy konkrét összeggel, 1,5 millió Ft-tal támogatta a várost az előző év végén. Honnan tudja a Pannonia Bio, hogy milyen célokra szükséges adnia?**

– A kezdetektől jól működik a kapcsolat a vállalat és a város vezetői között. Ismerjük már a város

adottságait, lehetőségeit, és év közben is többször folytattunk eszmecsere-t a támogatás lehetőségeiről. Év végére világosan látszott, hogy az ünnepek környékén szeretnénk támogatni rászoruló családokat meleg étellel, utalványokkal, illetve nagy örömmel járultunk hozzá a Polgármesteri Hivatal melletti óvoda játszóterének felújításához.

– **A jelekből úgy tűnik, hogy jól érzi magát a cég Dunaföldváron, vagy akár Magyarországon.**

– Így van, a tulajdonos és a vezérigazgató is elégedett azzal, ahogyan az üzletet itt folytathatja. Az első lépéseket 10 évvel ezelőtt tettük meg, 2012 óta termel a gyár. Azóta túl vagyunk egy névváltoztatáson, a kezdeti kapacitást megdupláztuk, a dolgozói létszámot a többszörösére növeltük. A beruházások, fejlesztések mind-mind arra épültek, hogy megtaláltuk a számításunkat. Érezzük, hogy a közösség és a hivatal is szívesen veszi, hogy egy ilyen cég telepedett meg itt, és a jövőjét építi.

A fejlesztés jelenleg is folyik. A tavalyi évben kezdődött és idén készül el egy 30 millió eurós fejlesztés, ami az eddigiekkel szemben nem a termelés növelést szolgálja, hanem a termékpaletta szélesítését. Az üzem ez idáig leginkább etanolt, a fehérjetartalmú DDGS takarmányt, kukorica törkölyt és kukorica olajat állított elő. Ehhez képest szeretnénk újabb, elsősorban állati takarmá-

nyozásra alkalmas termékeket előállítani, később pedig emberi fogyasztásra alkalmasakat is.

– **Milyen nehézségekkel kell megküzdenie a cégnek? Megérzi például a munkaerő-hiányt?**

– Érezzük, ránk is hatással vannak a társadalom közegének változásai. Cégünk ezért is fontosnak tartja, hogy munkaadóként is pozitív benyomást tegyen a környezetére. Aki a Pannonia Bio-ba kerül dolgozni, az jó munkakörülményekkel szembesül. A gyár egy folyamatos munkaüzem, hét végén is, éjjel is dolgozik. Növekszik, bővül, tehát kihívás is van, lehetőség is van. A cég pozíciójánál fogva, növekedési terveivel együtt stabil és biztos munkahelynek számít.

– **Önök személy szerint milyen változást hozott a dunaföldvári stratégiai igazgatói poszt?**

– 2017 óta vagyok a cégnél, de korábban is együttműködtem a céggel a finanszírozói oldalról. Pontosan azért jöttem a céghez, mert tetszett az az üzleti stratégia, az a gondolkodásmód, amit a cég folytat. Az is tetszik nekem, ahogyan a cég a környezetét kezeli: törekszik a fenntarthatóságra, a környezeti értékeket megóvjaa, a klímaváltozáshoz alkalmazkodik. És ezek nem frázisok, hanem a mindennapok részei.

Magánemberként is jól érzem magam Dunaföldváron, sajnos nem lehetek itt annyit, amennyit szeretnék, de a családommal már meglátogattunk néhány helyi rendezvényt. <

Az utóbbi pár évben „Eladó” tábla éktelenkedett magasan fenn Dunaföldvár egyik szép, patinás épületén. A helyiek aggódtak: csak nem adják el? Nehogy lebontsa az új tulajdonos! Aztán pár hónappal ezelőtt munkások jelentek meg, s elkezdődött valami. Az eredményben – remélhetően – augusztus végén már mindannyian gyönyörködhetünk.

» L. MÉSZÁROS IRMA

A Rákóczi utca és a Templom utca sarkán lévő, helyi védelem alatt álló, több mint százéves épü-

Egy épület újraszületése

letről van szó, amelyet a földváriak – korábbi funkciója alapján – kisegítő iskolának neveznek. Az idősebb korosztály pedig polgári leányiskolai emlékeket idéz róla, ahol Németh Olga igazgatónő irányításával magas szintű képzést és sok élményt kaptak. De hogy valójában eredetileg milyen célra emelték ezt az épületet, azt csak találgatjuk. Talán levéltári kutatással kideríthető lenne.

Szerencsére az önkormányzat végül nem adta el, hanem a hasznosításán gondolkodott. Végül úgy döntöttek, hogy felújítva alkalmas lesz könyvtárnak, valamint kulturális események, kiállítások, irodalmi rendezvények ideális helyszínéül. A Földvár Terv Kft. ügyvezetőjét, ifj. Viczai Jánost bízták meg a hasznosítási koncepció kidolgozásával, majd a tervezéssel. Aztán a testület pályázatot nyújtott be a paksi Jövőnk Energiája Térségfejlesztési Alapítványhoz, s nyert 60 millió forintot. Ezt kiegészítette ►

► több mint 78 millióval saját forrásból, s így csaknem 138,5 millió forintból valósul meg az épület teljes felújítása és Könyvek és a kultúra házává való átalakítása.

A kivitelezési munkákra kiírt közbeszerzési pályázatot is a Földvár Terv Kft. nyerte el. A statikai vizsgálatok, a 3D-s drónfelvételek után elkészült látványtervre rábólintott a testület. A munkálatok a tél folyamán már javában folytak. A projekt befejezésének határideje: 2019. augusztus 15.

Ifj. Viczai János lelkesen kalauzolt végig az épületen, amelyen eddig már sok mindent elvégeztek. Bár az arra járók kintről csak azt látják, hogy az udvaron egyre növekszik az építési törmelék, hiszen az új funkciónak megfelelő átalakításhoz először bontani kellett. 450 m² felületen leverték a vakolatot, kivették a gépészeti vezetékeket, az egész épületet elfűrészelve – polietilén lemez elhelyezésével – elvégezték a vízszigetelést. Az egykori osztálytermek belső válaszfalainak bontásakor előbb kettő, aztán újabb két gyönyörű oszlop került elő. A szakember

szerint ezek az öntött acéloszlopok az eredeti épület részei voltak, tartópillérként szolgáltak. Stílusban a 19–20. század fordulójára jellemző eklektika építészeti elemei. Hasonlókat a budapesti Nyugati pályaudvaron lehet látni. Az oszlopok megtalálása utáni termvmódosítással a földszinti, több mint 90 m²-es nagy boltíves helyiségben alakítják ki a könyvtári teret, fönt pedig hasonló méretű kiállítótér,

rendezvényterem, valamint az udvar felőli oldalon egy 50–60 m²-es gyermekkönyvtár és foglalkoztató, mosdó, teakonyha lesz. Az akadálymentesítést beépített lépcsőjáróval oldják meg, így kerekesszékekkel, babakocsival is fel lehet jutni az emeletre. Padlófűtés és légkondicionáló szolgálja majd a kényelmet. Korcolt lemez kerül a régi tető helyére. A régi könyvtárépületről áttelepítik a napelemeket. A nyílászárók cseréjét és a külső munkákat a jó idő beálltával kezdik. A homlokzat műves párkányai, díszei viszonylag jó állapotban vannak, hiszen a nyolcvanas években Magyar János kőműves igényes munkát végzett. Most a régi fotók alapján az eredeti színeket fogják visszaállítani. Ma már jó anyagok állnak rendelkezésre, nem úgy, mint három–négy évtizeddel ezelőtt. A gyártók is segítenek, hogy a megfelelő lélegző anyagot válasszuk ki – mondja a kivitelező. Az építkezésen dolgozó szakemberek közül többen németországi vagy ausztriai hasonló régi épületeken szerzett szakmai tapasztalattal végzik munkájukat. A város képviselő-testületének a

tagjai is az eredeti értékeket megőrző felújítás mellett állnak ki, többen figyelemmel követik a munkákat. Különösen szívén viseli az épület újjászületését dr. Süveg Árpádné alpolgármester aszszony.

Az is kiderül a beszélgetés során, hogy ifj. Viczai János számára – aki egyébként a Budapesti Műszaki Egyetem oktatója – ez nem egyszerűen a munkái egyike. Sokkal több annál. 2011 óta foglalkoztatja ez az épület, s álma volt, hogy egyszer felújítsa. Régi fotókat keresgélt a kedvenc földvári épületéről, gyűjtötte az információkat. Hálás a sorsnak és a feleségének, hogy most ezt az évet ennek szentelheti. Igazi kihívás is belelátni az eleink munkájába, akik bizonyára szintén sok pénzt fordítottak erre az épületre, s fontosnak tartották, hogy az akkori kor csúcstechnológiáját használják: műves elemekkel díszes homlokzatot emeltek.

Augusztus végén újra élet költözik az épületbe, amely megújulva méltó lesz a hajdani színvonalhoz, s alkalmas arra, hogy az igényes kultúrát szolgálja. «

Szúnyogokról már most!

A közeledő melegedéssel a szúnyogok is meg fognak jelenni. A városunk vezetése egy új, környezetbarát, a megelőzésen alapuló szúnyoggyérítési módszert szeretne bevezetni. Ez az ún. biológiai szúnyogirtás, aminek Nyugat-Európában már több mint 40 éves múltja van. Évek óta zajlanak az előkészületi munkálatok, s mostanra a városunk bel- és külterületein található szúnyogtenyésztő helyeket nagyrészt már felkutattuk. A vízborította területeket a tervek szerint a környezetre nem káros, biológiai szúnyoglárva-irtószerszerrel fogjuk kezelni, így innen már a csípőszúnyogok nem tudnak kikelni.

A magánterületeken a lakosságnak kellene védekezni, amihez segítséget a mellékelt ábrán nyújtunk, valamint a facebook.com/

szunyoglarvaprogram oldalon is rendszeresen leközlünk. Kövessek minél többen a facebook oldalt, ahol mindig megfelelő időben értesítést kapnak a szükséges teendőkről!

Az évek óta zajló előkészületi munkákhoz a Pécsi Tudományegyetem Szentágotthai János Kutatóközpont biológusai adták a tudományos és labor háttérrel. Az ő vizsgálataiból derült ki, hogy a váro-

sunkban található szúnyogok emberre is veszélyes kórokozókat hordoznak, mivel az Afrikából hazatérő vándormadarakat megcsípve fertőződnek meg ezzel a vírussal. A kutatók elmondták, hogy azok a szúnyogfajok érintettek a nyugat-nílusi vírus terjesztésében, amelyek tipikusan a házkörűli, kisebb vízgyülemekben szaporodnak és általában a kikelésük helyszínén közelében maradnak. Tehát nem igazán hagyják el az udvarainkat, ami erősen indokolja a házkörűli védekezés fontosságát. Ez a módszer, mint ahogy már említettem, nyugati országokban sok éve már töretlenül sikeres, de a házi védekezés kultúrájának kialakulása nélkülözhetetlen a szúnyogmentes nyarak eléréséhez. Kis odafigyeléssel szüntessük meg a házunk környékén a szúnyogtenyésztőket, mivel ez mindannyiunk közös érdeke!

Kőszegi Dániel,
Magyar Szúnyogirtók Országos Szövetségének elnöke

MIT TEHETÜNK A SZÚNYOGOK ELLEN?

1 Medencék, diszcutak, kerti tavak ha nincsenek használva, hamar szúnyogtenyésztő helyé alakulhatnak.

✓ Erresszük le a vizet a használaton kívüli medencékből, diszcutakból, a kerti tavakban tartunk halakat, így a szúnyoglárva számát minimálisra csökkenthetjük.

2 Különböző használati eszközök, vízhordók, vödörök, virágtartók, autógumik és az ezeket takaró ponyvák is megtartják az esővizet, kiváló helyet biztosítva a szúnyogok szaporodásához.

✓ Szüntessük meg minden ilyen vízgylémet a ház körül, az esővízes hordókat fedjük le hálával, hogy a szúnyogok ne tudjanak beletépezni.

3 Ereszcatornák, vízes árkok, csapadécsatornák ha eltömődnek, a bennük pangó víz szintén szúnyogkeltetővé alakulhat.

✓ Tartassuk tisztán a ház körüli csapadékelvezető rendszereket.

Tákékoztató

az engedély nélkül fúrt vagy ásott kutak engedélyeztetéséről

Az Országgyűlés módosította a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvényt (a továbbiakban: Vgtv.).

A Vgtv. 29. § (7) bekezdés alapján „**Mentesül a vízgazdálkodási bírság megfizetése alól az a létesítő vagy üzemeltető, aki az egyes belügyi tárgyú és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2018. évi CXXI. törvény hatálybalépését megelőzően engedély nélkül vagy engedélytől eltérően létesített vagy üzemeltet felszín alatti vízkivételt biztosító vízellátási műtényt, ha a vízjogi fennmaradási engedélyezési eljárást 2020. december 31-ig kérelmezi.**”

A Vgtv. 31. § (2) bekezdés b) pontja alapján „**Mentes az illeték- és díjfizetési kötelezettség alól a felszín alatti vízkivételt biztosító vízellátási műtények engedélyezési eljárása.**”

A vízgazdálkodási hatósági jogkör gyakorlásáról szóló 72/1996. (V.22.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rend.) 15. § (1) bekezdése alapján „**Vízjogi létesítési engedély nélkül megépített vagy attól eltérően megvalósított vízimunka vagy vízellátási műtény esetén az építetőnek (tulajdonosnak) a vízügyi hatóságtól – a (2) bekezdésben meghatározott eset kivétellel – fennmaradási engedélyt kell kérni.**”

A Korm. rend. 15. § (3) bekezdése alapján „**A fennmaradási engedély iránti kérelem elbírálása során a vízjogi létesítési és vízjogi üzemeltetési engedélyezési eljárásra vonatkozó rendelkezések megfelelő alkalmazásával kell eljárni, azzal, hogy a kérelemnek a tényleges megvalósulási állapotot tartalmazó tervdokumentáció a része.**”

A felszín alatti vízkészletekbe történő beavatkozás és a vízkútfürési szakmai követel-

ményekről szóló 101/2007. (XII.23.) KvVM rendelet 13. § (1) bekezdése alapján „**Az e rendelet hatálya alá tartozó vízellátási műtények műszaki tervezési feladatait az építésügyi és építésüggyel összefüggő szakmagyakorlási tevékenységekről szóló kormányrendelet szerint jogosultsággal rendelkezők végezhetnek.**”

A fennmaradási tervdokumentációt a vízjogi engedélyezési eljáráshoz szükséges dokumentáció tartalmáról szóló 41/2017. (XII.29.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet) 2. §-a alapján a „**A helyi vízgazdálkodási hatósági jogkörbe tartozó kutak vízjogi engedélyezéséhez szükséges dokumentáció tartalmát a 2. melléklet (II. pontja) tartalmazza.**” kell elkészíteni.

Vízjogi fennmaradási engedélyezés menete:

1. A kérelem benyújtása előtt tervdokumentációt kell készíttetni, melyhez csatolni kell a tervező mérnöki jogosultságát igazoló igazolást a BM rendelet szerint.

2. Kérelem nyomtatvány benyújtása a tervdokumentációval együtt

3. A kérelmet Dunaföldvár Város Jegyzője részére kell benyújtani.

4. Az engedélyt a Városfejlesztési és Műszaki Iroda adja ki a Jegyző nevében és megbízásából.

A kérelem benyújtásához formanyomtatványt készítünk, ami városunk honlapjáról letölthető illetve a Városfejlesztési és Műszaki Irodán átvethető: Dunaföldvár, Kossuth Lajos utca 2. (udvari épület).

**Dunaföldvári
Polgármesteri Hivatal**

A természet a legjobb orvos

Akár ez a népi bölcsesség is lehetett volna a mottója annak az előadásnak, melyet Dr. Takács Tóth Diana tartott februárban a téli esték előadás-sorozat kapcsán.

» SZABADOS SÁMUEL

Diana dunaföldvári kötődésű. Iskolai tanulmányait itt végezte. A helyi gimnáziumban érettségizett, majd a szegedi egyetemen tanult tovább, gyógyszerkémiai szakon. Itt szerzett gyógyszer tudományi doktorátust. A természet már fiatal korában érdekelte, különösen a növényvilág. Házasságkötése után férjével sokat kirándultak a szabadban. Az ő hatására szinte észrevétlenül a gyógynövények irányába terelődött. Előadásában főleg az illóolajok élettani hatásairól, alkalmazásuk lehetőségeiről beszélt. Kifejtette, hogy hazánk kontinentális klímája nagyon sok gyógynövény elterjedésének kedvez. A legfontosabbak közül a levendulát, a kakukkfűvet és a rozmarinot nevezte meg, melyek különféle módokon alkalmazva, például kenőcs, vagy párolgatás formájában sokféle betegsége, vagy kóros elváltozásra alkalmazhatóak. Fontosnak tartja, hogy alkalmazásuk esetén mindenképpen kérjük ki az orvos véleményét. Szakszerűtlen használatuk aller-

Dr. Takács Tóth Diana

giát, káros mellékhatásokat okozhat. Példaként említette a borsmentát, melynek párolgatása gyerekek esetében fulladásos rohamot is okozhat. A magyar népi gyógyászat évszázadok óta ismeri e szerek hatásait. Napjainkban a korszerű gyógyszerkémia ismeretei is párosulnak a régi tapasztalatokkal. Öröndetes dolog, hogy napjainkban egyre többen fordulnak ezekhez a készítményekhez, de arányaiban még mindig kevesen kérnek orvosi tanácsot. Városunk környékén is kedvező a mikroklíma többféle gyógynövény számára. A kamilla és a cickafarok például kiváló gyulladásgátló, de nagy mennyiségben terem csálán is, melyből teát készítenek. «

Véget értek a Téli esték előadásai

» SZIEGLI ERIKA

A művelődési központ kistermének felújítása miatt a városháza dísztermében mutatta be gyönyörű természetfotóit. A duna-egyházi születésű fotós városunkban él, munkája (újra) Dunaföldvároshoz, a fényképezés pedig a természethez köti. Édesapjának járt a vadász újság, az első képet egy több mint negyven évvel ezelőtti címlapfotó ihlette. A természet szeretete és az állatok ismerete azóta is kiapadhatatlan forrásai ritkaságszámba menő fotóinak. A fényképezést autodidak-

ta módon kezdte, de aztán megszerezte a szakképesítést is, így lehetett a dunaföldvárosi kórház főfoglalkozású fényképésze. A '90-es évek végén csatlakozott a Mezőföld Természetfotó Klubhoz, melynek aztán 25 évig a vezetője volt. Több mint 250 kiállításon vettek részt, sok díjat és elismerést kaptak az évek során. 2018-ban Fabó Ferenc a téli Balatonnál készült hattyús fotósorozattal kiérdemelte Az Év Fotósa-díj II. helyezését. Büszke az elismerésre, hiszen olyan világhírű fotós előzte csak meg, mint a „láthatatlan madárfotósként” ►

Fabó Ferenc

► emlegetett Máté Bence. Szerinte jó képek nem az egyre többet tudó fényképezőgépeknek köszönhetőek, hanem a türelem, a kitartás és a természet iránti alázat hármasából. Hitvallását mi sem fejezi ki jobban, mint egyik kiállításának címe: Az én templomom és annak szentjei.

A **Sűrű Borház** harmadik alkalommal fogadta a kertbarátok népes csapatát. Ahogy tavaly, idén is apa és fia tartott előadást a szőlészet és borászat tudnivalóiról. Id. Sűrű János a borház bemutatása után (sok új arcot lehetett látni az eseményen) elemezte a 2018-as év szőlőtermését fajták szerint, beszélt a szőlő régi, új és újra megjelenő kártevőiről, valamint a növényvédelemről. A szakember hangsúlyozta, hogy bizonyos esetekben – mint például az újra megjelenő filoxéra – nincs más lehetőség, mint az egész tőke megsemmisítése. Figyelni kell a megfelelő számú permetezésre, betartva a ciklikusságot, és a zöld munkákat is időben el kell végezni. A sok munkát igénylő szőlőtermesztés koronája a szüret, melynek időpontját a fajtákérésnek figyelembevételével a lehető legoptimálisabb időpontra kell időzíteni. Ifjú Sűrű János, ahogy tavaly is, a borkészítésről, annak technológiáiról és a minőségi bortítkairól beszélt. Szó esett divat

trendekről, a fogyasztói szokások változásáról, palackozásról és a bor védelmének lehetőségeiről. Az előadások után a Sűrű család igényes vendéglátása következett, ahol a családtagok figyelmes kiszolgálásban részesítették az est vendégeit.

A Téli esték záró előadását **Rivnyák Sándor** gazdálkodó tartotta, aki a klímaváltozás hatásairól beszélt a növénytermesztésben. Sándorék 20 hektáron gazdálkodnak, kajszibarackot, almát, körtét és cseresznyét termesztnek. A gazdaságot 1998-ban hozták létre, azóta folyamatosan fejlesztik, ma már bátran nevezhető mintagazdaságnak. A szórófejes öntözőrendszerrel az aszályos időszakokat, a paraffingyertyás ültetvényfűtéssel a fagykárokat tudják mérsékelni. Ezek a technológiák nem olcsók, de a bőséges, egészséges termés így könnyebben eladhatóvá válik. A csonthéjas gyümölcsöket főként Ausztriában értékesítik, a körte és alma minden mennyiségben elkel a budapesti nagybani piacon. Bár az intenzív termesztés (növényvédő szerek, öntözés) költségei magasak, mégis megéri a befektetés a jobb termésátlagok eléréseért. Sándor lánya, Viktória kertészmérnök, növényorvos, aki már gyerekkorában megszerette a gazdálkodással járó kemény munkát. Természetes volt számára, hogy a családi gazdaságban képzelet el a jövőt. Örömmel mutatják meg a gazdaságot és adnak tanácsot az érdeklődőknek, maguk is folyamatosan vesznek részt szakmai képzéseken. A szakember szerint a mediterrán illetve a dél-amerikai országokból érkező, sokszor olcsóbb zöltségek, gyümölcsök helyett érdemes a hazait választani, és visszatérni az idényjellegű táplálkozáshoz. «

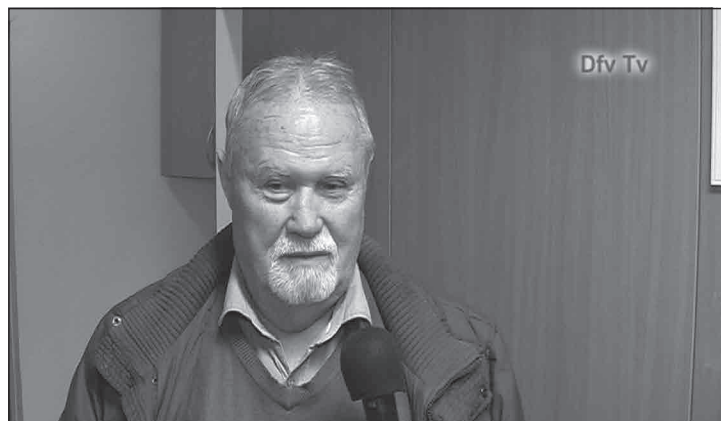
Téli boresték

A Dunaföldvári Sárga-Pincészdör Egyesület szervezésében január 21-től nyolc alkalommal hallgathattak előadásokat a helyi és környékbeli borászattal foglalkozó gazdák.

» SZIEGL ERIKA

A hétfő esti előadásoknak az ispanház adott otthont, szakavatott előadója pedig Módos Ernő, a szekszárdi Alisca Borrend Nagymestere volt. A tavalyi előadás-sorozat hasznos lehetett, mert idén szinte duplájára nőtt az érdeklődők száma. Az előadások során szó esett a hazai, az európai és a világ szőlő-bortermelésének jellemzőiről, az új tendenciákról és irányzatokról. A gazdák megbeszélték a tavalyi évjárat tapaszt

talatait, a szőlőfeldolgozás menetét és a borkészítés technikáit. Örök téma a reduktív eljárás, amely a fehér- és rozé borok készítése módja. A gazdák aktív bevonásával a beteg és hibás borok kiértékelésére is sor került, a kezelések, javítási lehetőségek megbeszélésével. Külön téma volt a vörösborok készítésének sajátossága, melyet borkóstolóval kötik egybe a szervezők. A bor szerkesztése a gasztronómiának, a tendenciákról, jellemzőkről az utolsó előadásban esett szó. Két üzemlátogatásra is sor került. A bölcskei Tomolík Pincészet és a soltvadkerti Frittmann Pincészet fogadta a tanfolyam résztvevőit. A Téli boresték Oláh István és Kiss Lajos finanszírozásával valósult meg. «

Módos Ernő

2019. évben született gyermekek támogatása

2019. március 1. napján lesz 30 éve annak, hogy a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa Dunaföldvár község részére városi címet adományozott.

Dunaföldvár várossá avatásának 30. évfordulója alkalmából a képviselő-testület döntése alapján a lentiekben hivatkozott helyi rendelet szabályai alapján:

- a 2019. évben született gyermekek 30.000 Ft vissza nem térítendő egyszeri támogatást kapnak start-értékpapír számlára utalva.
- A kérelem benyújtásának jogvesztő határideje 2020. március 31. Így a 2019. december 31. napján született gyermekek szülei is el tudják intézni a

start-értékpapírszámla nyitását, és hozzájuthatnak a támogatáshoz.

Amit röviden a baba-könyvről tudni kell:

Minden magyar újszülöttnak automatikusan jár az „életkezdési támogatás” az államtól, amelynek 2018. évi összege 42.500 Ft. Ezt a támogatást az állam kizárólag a gyermek 18. életévének betöltése után fizeti ki, addig egy letéti számlára helyezi.

A fenti támogatás eseti jelleggel kiegészíthető, amihez a szülőknek a MÁK bármely személyes ügyfélszolgálati pontján start-értékpapírszámlát kell nyitniuk, és a befizetésekből baba-könyvet venniük. A számla- ►

nyitás és a számla vezetése díjmentes. A megtakarított összeg minden évben legfeljebb évi 6000 Ft extra állami támogatással és kamattal (2018. évben 5,4%) is kiegészül.

A települési támogatásról, a köztemetésről, és a lakáscélú önkormányzati helyi támogatásról szóló 9/2015.(II.27.) önkormányzati rendelet (továbbiakban: Rendelet) 11/A § -a alapján:

„11/A. § (1) A Képviselő-testület Dunaföldvár városát avatásának 30. évfordulója alkalmából valamennyi azon gyermeknek

a) aki 2019. évben született,
b) aki részére Start-értékpapír számlát nyitottak, és

c) aki, valamint szülei dunaföldvári lakóhellyel rendelkeznek egyszeri, vissza nem térítendő, 30.000 Ft értékű pénzbeli támoga-

Állampénztári Ügyfélszolgálat
Állampapír értékesítési pont Paks
7030 Paks, Szentháromság tér 6. földszint 15. (Földhivatal épülete)
Levelezési cím: 7101 Szekszárd, Pf.: 73 - Telefon: +36302390243
E-mail: api.tol@allamkincstar.gov.hu
Állampapír forgalmazás:
hétfő: 8:00–16:00 || kedd: Az ügyfélfogadás szünetel
szerda: 8:00–16:00 || csütörtök: Az ügyfélfogadás szünetel
péntek: Az ügyfélfogadás szünetel

- 1 szülő megjelenése elég a Start-értékpapírszámla indításához, szerződés megkötéséhez.
- Az ügyfélszolgálaton megjelent szülő személyazonosító igazolványa, lakcímkártyája és adókártyája, valamint a gyermek lakcímkártyája és adókártyájának bemutatása szükséges a Start-értékpapírszámla indításának ügyintézésékor.

tást nyújt start-értékpapírszámlára történő utalás formájában legkésőbb 2020. március 31. napjáig benyújtott kérelem alapján.

(2) A támogatás nyújtásának további feltételei, hogy a gyermek törvényes képviselői
a) a támogatást a rendelet 12.

melléklete szerinti formanyomtatványon kérelmezzék,

b) a gyermek nevére nyitott start-értékpapírszámla nyitásával kapcsolatos dokumentumokat másolatban benyújtás az eredeti bemutatásával egyidejűleg,

c) a gyermek születési anyakönyvi kivonatát, a gyermek és a szülők lakcímkártyáját másolatban benyújtás az eredeti bemutatásával egyidejűleg.

(3) A kérelemről átruházott hatáskörben a polgármester határozat formájában dönt. A támogatás start-értékpapírszámlára történő utalásáról a határozat véglegessé válását követő 8 napon belül gondoskodik a Hivatal.”

Ügyintézés helye: Dunaföldvári Polgármesteri Hivatal Hatósági és Szociális Iroda, 7020 Dunaföldvár, Kossuth Lajos utca 2. I. emelet 9. és 10. iroda

A tanítás filozófiája

A Népszerű tudomány záró előadását fenti címmel Dr. András Ferenc egyetemi docens, a veszprémi Pannon Egyetem Társadalomtudományi Intézetének megbízott igazgatója tartotta.

» SZIEGL ERIKA

Ferit jól ismerik a földváriak, közöttünk nőtt fel. Édesapja orvosként praktizált, édesanyja tanítónő. Pályáját a bajai tanítóképző elvégzése után a Külvégi iskolában kezdte. Egyszer úgy fogalmazott, hogy azért kedvelte az alsós tanítói munkát, mert jobban szeretett játszani, mint a tanítványai. Emlékeim szerint olyan jutalmazó-dorgáló rendszert dolgozott ki, hogy a gyerekek alig várták a büntítést. Ebben olyan játékos elemek voltak, amelyek nem az elmarasztalás, inkább a belátás élményét erősítették a gyerekekben.

Harmincas éveiben elvégezte a pécsi egyetem filozófia szakát. Boros János és Nyíri Kristóf egyetemi oktatók, kutatók hatására a filozófia nyelvi-kommunikációs ága felé fordult. Nem véletlen, hogy a Part-Oldalak

Kulturális Egylet – melynek fő profilja a helyi médiumok működtetése – több mint húsz éve irányítja.

2010-től a veszprémi Pannon Egyetemen tanít, tudományos fokozatait a pécsi egyetemen szerezte. Jelenleg az oktatói tevékenység mellett intézetvezetői feladatokat is ellát, valamint nevéhez kötődik az ottani kommunikáció- és médiatudomány szak alapítása. Szereti az egyetemi világot, és ahogy a kicsik mondatait is mindig komolyan vette, felnőtt hallgatóinak is próbál segíteni önmaguk jobb megismerésében. Előadásában olyan fogalmakat járt körül, mint a matematika és logika viszonya, vagy a filozófia

és metafizika kapcsolata, az emberi nyelv és a fogalmak megértésének kérdése, de szó volt a nevelésről, mint morális kommunikációról is.

András Ferenc szereti, amit csinál. Legyen az egyetemi szeminárium, tudományos projekt vagy egy helyi riport a horgásztanyán. Az emberek többsége a filozófusokat elefántcsonttoronyban ülő, az élet nagy kérdésein gondolkodó, aszketikus életet élő embereknek gondolja. Ha valakinek a személyisége erre igazán rácsafol, az Feri. Akik ismerik, tudják, hogy imádja a sportos kocsikat, a jó ételeket, a legkomolyabb témát is humorral oldja – és mindig lehet vele egy jót hülyéskedni. «

Dr. András Ferenc

MEGJELENIK 3000 PÉLDÁNYBAN

KIADJA A PART-OLDALAK

KULTURÁLIS EGYLET

FELELŐS SZERKESZTŐ:

DR. ANDRÁS FERENC,

E-MAIL: ANDRAS.F2011@GMAIL.CAOM

TÖRDELÉS: MAGYARI ÁKOS

CÍM: 7020 DUNAFÖLDVÁR,

KOSSUTH L. U. 2.,

TELEFON: (75) 341–176,

HONLAP: WWW.PART-OLDALAK.HU,

SZERKESZTI TAKÁCS ANDRÁS

NYOMTATJA: SÉD NYOMDA KFT.,

7100 SZEKSZÁRD, EPRESKERT U. 10.,

TELEFON: (74) 529–950.

ISSN 1589–164X

**ÉPÍTÉSZ TERVEZÉS
INGATLAN ÉRTÉKBECSLÉS
ÉS FORGALMAZÁS**

Tervezés

- Családi házak (szoc.pol.is!), üzletek,
- irodák, ipari épületek, melléképületek.

Értékbecslés

- Hitelkérelemhez,
- ingatlan adás-vételhez.

Ingatlanforgalmazás

- Építész tanácsadással,
- teljes körű ügyintézés, ügyvéd közreműködésével, ingyenes nyilvántartással.

Elekne Csollány Éva

(30) 959–29–33 vagy (30) 937–53–24

A Tanácsköztársaság dunaföldvári mártírjai

Jelen írással apai nagyapám negyed-unokatestvéréről, Holmár Imre (1889–1919) ácssegédről szeretnék megemlékezni, akit a Dunaföldvári Forradalmi Törvényszék három társával együtt 1919. június 23-án kivégezt.

» HOLMÁR ZOLTÁN

Miután 1919. március 21-én kiáltották a Tanácsköztársaságot, ezt követően az egész országban megalakultak a munkás- és katonatanácsok, melyeknek a létrehozását a Forradalmi Kormányzótanács XXVI. számú rendelete írta elő. A választás napját 1919. április 7-re tűzték ki, egy nappal korábban délelőtt pedig dobszó útján, míg délután népgyűlésen tették közzé a választások kiírását: „Miután Dunaföldvár községnek 13.000 lakosa van, a tanácsba 50 tag választása rendeltetett el.” (Dr. Tóttós Gábor (szerk.): *Dunaföldvár története az őskortól napjainkig. Part-Oldalak Kulturális Egylet, 2002, Dunaföldvár: 164.*) A választások lebonyolítása után, 1919. május 28-án a községben már szocialista pártszervezet működött, s a szakszervezeti tagok beszámításával a tagjainak száma 4000 főre rúgott. A községben szakszervezete volt a cipész és csizmadia munkásoknak, építő, húsipari, vas- és fémmunkásoknak, valamint a közalkalmazottnak. A kezdeti bizakodás azonban hamarosan elégedetlenségbe csapott át, ugyanis az igények kielégítése nem történt meg.

Hamarosan megalakult a Dunaföldvári Forradalmi Törvényszék is. Az ítélkezési eljárás viszonylag gyors volt, hiszen 1919. május 31-én már 51 ügyben született ítélet. A legsúlyosabb ítélet 15 év fegyház volt, hivatali hatalommal való visszaélés címén. Az ítélet legtöbbször pénzbírság volt, igaz a büntetendő cselekmények súlya is gyakran szesztilalom megszegése, álhírtérjesztés, engedély nélküli disznóvágás, árdrágítás volt. (Dr. Tóttós Gábor (szerk.): *Dunaföldvár története az őskortól napjain-*

ig. Part-Oldalak Kulturális Egylet, 2002, Dunaföldvár: 165.) Dunaföldváron azonban 1919 júniusában megindult a belső harc az ellentétes erők között. 1919. június 21-én Haubrich József hadügyi népbiztos, Kelemen János vörörségi századparancsnokot századával Dunaföldvárra küldte azzal, hogy az ottani ellenforradalmat verje le. A „vörös csapat”, melynek politikai megbízottja Répászky István lett, útra kelt, s vasúton eljutott Előszállásig, ahol a vasúti síneket felszedve találták. Itt lőtték agyon a vörös katonák Jankó Ferenc földművest, dunaföldvári lakost. A gyilkosok között volt Bajánszky József 43 éves budapesti lakos, népzeneész, vörösrő is. (*Dunaföldvári Part-Oldalak XIII: 6. 2009. június. 6.*) Ezt követően a század az útközben Adonyszabolcsnál (ma Pusztaszabolcs) hozzájuk csatlakozott székesfehérvári vasutas századdal együtt gyalog vonult be Dunaföldvárra, ahol Aranyos György kormányzótanácsbíztos és Tánczos Vendel, a székszárdi forradalmi törvényszék elnöke fogadták őket. (*A Magyar Detektív III: 18. 1928. szeptember 15. 36.*) A terrorcsapat irgalmatlan pusztítással tört be a községbe és a Lenin-fiúk mindenkit agyonlőttek, aki csak útjukba került. (*Esti Kurir XV: 192. 1937. augusztus 25. 10.*) Így lőtték le 1919. június 22-én este, Dunaföldváron, az utcán Révész Ferenc földművest. (*Dunaföldvári Part-Oldalak XIII: 6. 2009. június. 6.*) A borzalmas utcai harcok után már csak négyen maradtak élve az ellenforradalom vezetői közül: Miskolczi István (1858–1919) földbirtokos, Hambalkó János (1880–1919) fuvaros, Holmár Imre (1889–1919) ácssegéd és Gál Mihály (1898–1919) földműves. (*Esti Kurir XV: 192. 1937. augusztus 25. 10.*)

1919. június 22-én Aranyos György és Tánczos Vendel vésztörvényszéket alakítottak, amelynek elnökévé Rudler Ignác lakost, tagjaivá pedig Lengyel József vörösrőt és a szökésben levő Moldo-

ványi Olivér vörös katonát tették meg. (*Tolnamegyei Ujság III: 8. 1921. február 19. 3.*) A budapesti vörösrőket Aranyos portyázó járőrbe küldte ki a községbe, míg Tánczos a székesfehérvári vörösrőket és az ott székelő „tengerészeket” túsok szedésével bízta meg. Egyidejűleg pedig a községben és környékén kihirdették a statáriumot. A vörösrőknek első dolguk az volt, hogy a rekvirált borból és pálinkából annyit ittak, hogy teljesen lerészegedtek, így azután részeg állapotban a legkegyetlenebb garázdálkodást, rablást és fosztogatást vitték véghez a jobb sorsra érdemes Duna-menti községben. A fosztogatás után jött a hadisarc: 2.000.000 korona, amit terrorisztikus fellépéssel be is szedtek a megfélemlített és meggyötört lakosságtól. Negyvennél több volt azoknak a száma, akiket részben, mint ellenforradalmárokat, részben, mint túsokat „kihallgatás” végett Aranyos György elé hurcoltak. Aranyos röviden döntött. Négy ember nevét felírta egy darab papírosra, ezt átadta a megalakított rögtönítélő bíróságnak azzal, hogy a megnevezetteket halálra kell ítélni. Meg volt tehát pecsételve a négy szerencsétlen ember sorsa már a rögtönítélő bíróság tárgyalása előtt. (*A Magyar Detektív III: 18. 1928. szeptember 15. 36.*) Halálra ítélték a 60 éves Miskolczi István földbirtokost, 110 hold tulajdonosát, Dunaföldvár egyik legvagyonosabb polgárát, a 30 éves Holmár Imre ácssegédet, a 39 éves Hambalkó János fuvarost és a 21 éves Gál Mihály földművest. Egy Fábián István nevű kommunista volt az, aki Aranyos és Tánczos

előtt a szerencsétlen négy ellenforradalmárt beárulta, s a rögtönítélő bíróság előtt hamisan vallott ellenük. (*A Magyar Detektív III: 18. 1928. szeptember 15. 38.*)

Az ítélet kihirdetése végett az áldozatokat a község főterére vezették, ahol előbb az összegyűlt tömeg előtt a Községháza erkélyéről Aranyos György tartott beszédet, melyet azzal fejezett be, hogy mindenkinek, aki a kommunizmus ellen a legcsekélyebbet véti, azt a vörös elv érdekében ő, mint teljhatalmú kormányzótanácsbíztos, megöleti. (*A Magyar Detektív III: 18. 1928. szeptember 15. 38.*) Aranyos György beszéde után Répászky István budapesti műszerész, politikai megbízott, a vörös katonák által vont négyesgőzű kordonon belül elhelyezett asztal tetejéről kihirdette a rögtönítélő bíróság halálos ítéleteit. Eközben egy Hunter József nevű vörösrő véres ruhadarabokat és emberi húscsapatokat lobogtatott kezében a kivégzésekhez dobszó által odarendelt és a félelemtől megrettenve néző lakosság felé azzal, hogy így jár mindenki és ennyi marad mindenkiből, aki a kommunizmus megdöntésére törekszik. (*A Magyar Detektív III: 18. 1928. szeptember 15. 37.*) Berchtold János és Kelemen János terroristák, vörös szakaszaparancsnokok vették át ezután az elítélteket, akiket a kivégzés helyére vezettetek. (*Tolnamegyei Ujság III: 8. 1921. február 19. 3.*) A gyilkosságokat Rogászka István és Gubicza József terroristák hajtották végre, akik közül az utóbbi a rögtönítélő bíróságnak is – mint ítélő bíró – tagja volt. Tehát a bíró ítél és végrehajtott ►

► is. (*A Magyar Detektív III: 18. 1928. szeptember 15. 38.*).

Elsőnek Miskolczi Istvánt lőtték agyon Dunaföldvár főterén, a Községházával szemben két ajtó között. Idős korára való tekintettel kegyelemből puskalövésekkel végezték ki. Utána Hambalkó János következett, akit a Szent Háromság szobor előtti lámpára akasztottak fel. Őt Gál Mihály követte, akit a nagyvendéglő épület óraüzletének a cégértartó vasrúdjára akasztották fel. A keménykötésű legény utolsó pillanatban lerántotta szeméről a zsebkendőt, kihúzott a zsebéből egy nemzeti színű szalagot és meglobogtatta az akasztást néző tömeg felé: „Éljen Magyarország!” (*Esti Kurir XV: 192. 1937. augusztus 25. 10.*). Gyilkosai megvadulva tépték ki a már haláltusáját vívó ember kezéből azt a szalagot. (*A Magyar Detektív III: 18. 1928. szeptember 15. 38.*).

Végül Holmár Imre következett, akit a gyógyszerár sarkán levő lámpavasra akasztottak fel, de a szerencsétlen ember alatt leszakadt a kötél. „Kegyelmet kérek” – könyörgött az akasztófa előtt álló Aranyos György felé. De mielőtt még a vészbíróság elnöke válaszolhatott volna, Rogászka István hátulról elkapta Holmárt és visszahurcolta az akasztófa alá. A dunaföldvári ácssegéd nyakán másodszor feszült meg a kötél, de az ismét leszakadt. Holmár a földön feküdt és a tömeg benyomult a térségre: „Kegyelmezzenek meg, hiszen az Isten sem akarja, hogy meghaljon!” – rimánkodott egy idős asszony a vészbíróság tagjainak. „Hagyják abba ezt az inkvizíciót!” – kiáltott torkaszakadtából egy földbirtokos a tömeg közül. Hiába ordítottak kegyelemért, Rogászka harmadszor is rádobta Holmár nyakára a hurkot, s akkor Fábán István harsogva a következőket kiabálta: „Ennek a kutyának meg kell döglönni.”, majd harmadszor is felhúzták a szerencsétlent. A megkínzott, félig eszméletlen ember már minderről nem tudott semmit. Talán már nem is volt benne élet, mikor véglegesen felhúzták az akasztófára. (*Esti Kurir XV: 192. 1937. augusztus 25. 10.*).

Csepesz Mihály budapesti kocsis volt a kivégzésnél a lehangosabb, mert mikor kérdést intéztek a tömeghez, hogy meg akar-e kegyelmezni az elítélteknek, azt kiabálta, hogy kegyelmet nem lehet adni senkinek, a négy embert fel kell akasztani. (*Tolnamegyei Ujság III: 8. 1921. február 19. 3.*). A kivégzéseknél Rogászka István vörös katona és Kakó István monori rendőr vitték a föszerpet. Rogászka akasztott, Kakó István pedig az áldozatok fejét jobbra-balra csavargatva folytonosan gúnyolódott a szegény kivégzettekkel. (*Tolnamegyei Ujság III: 8. 1921. február 19. 3.*). Ezt követően a vésztörvényszék tagjai, Aranyos György és Tánzos Vendel vezetésével Dunaföldváról Madocsán keresztül Böleskére mentek. (*Esti Kurir XV: 192. 1937. augusztus 25. 10.*).

A Tanácsköztársaság bukása után Aranyos Györgyöt és Tánzos Vendelt a feldühödött tömeg kézre kerítette és mielőtt a hatóság által megakadályozható lett volna, meglincselte. Meglincselte őket az a tömeg, akiket megsanyargattak és kifosztottak. (*A Magyar Detektív III: 18. 1928. szeptember 15. 38.*).

A többi bűnös 1921. február 17-én került a szekszárdi törvényszék alapi Salamon Iván táblabíró elnöksége alatt álló és Wandl Rudolf, dr. Bodola Zoltán, dr. Hacksch Ferenc és dr. Zoványi törvényszéki bíróból álló tanácsa elé. A vádlottak jó része beismerte tettét, csak Fábán István dunaföldvári polgár tagadott, aki a terroristák előtt hamis váddal illette a kivégzett Miskolczi Istvánt, továbbá Rogászka István, akiben Nedelkovics Gábor tengerészőrmester határozottan felismerte azt az egyént, aki a hóhérmunkát végezte. A vizsgálat során különben sokan tanúsították Rogászka bűnösségét, de mivel ők ismeretlen helyen tartózkodtak, csak vallomásaik voltak felolvashatók. Az ítéletet 1921. február 11-én, délután hirdette ki a törvényszék:

• Rogászka Istvánt halálbüntetésre és esetleg 10 évi hivatalvesztésre

• Kakó Istvánt 12 évi fegyházra, 10 évi hivatalvesztésre

• Rudler Ignácot életfogytiglani fegyházbüntetésre esetleg 10 évi hivatalvesztésre

• Lengyel Józsefet 8 évi fegyházra és 10 évi hivatalvesztésre

• Csepesz Mihályt 8 évi fegyházra és 10 évi hivatalvesztésre

• Fábán Istvánt halálbüntetésre és esetleg 10 évi hivatalvesztésre

• Répászky Istvánt 13 évi fegyházra és 10 évi hivatalvesztésre

• Berchtold Jánost 1 évi börtönrre és 3 évi hivatalvesztésre

• Kelemen Jánost 1 évi börtönrre és 3 évi hivatalvesztésre ítélte

Rudler Ignácnál az ítélet enyhítő körülmények figyelembe vételével mellőzte a halálbüntetést. Rogászka István és Fábán István kegyelmet kértek. (*Tolnamegyei Ujság III: 8. 1921. február 19. 3.*). Rogászka Istvánt halálra ítélték, de később a Szovjetunióknak adták ki. Fábán Istvánt is halálra ítélték, majd kegyelemből életfogytiglani büntetést kapott, amiből azonban csak igen keveset töltött el, mert ő is a Szovjetunióba került az egyik cserefogoly-szállítmánnyal. (*A Magyar Detektív III: 18. 1928. szeptember 15. 38.*).

És mi lett a kivégzett hősök emlékével? 1940. december 11-én gróf Teleki Pál miniszterelnök vitéz nagybányai Horthy Miklós

kormányzó javaslatára megalapította a Nemzetvédelmi Keresztet, melyet a kormányzó Budapesten, 1942. november hó 7-én Dunaföldvár lakosai közül beéri Balogh Ferenc főjegyzőnek, dr. Berkó József egészségügyi tanácsosnak, Koudela Gyula ig. tanítónak, vitéz Perczel Lajos községi jegyzőnek, néhai Jankó Ferenc földművesnek, néhai Révész Ferenc földművesnek, néhai Gál Mihály földművesnek, néhai Hambalkó János fuvarosnak, néhai Miskolczi István kisbirtokosnak és néhai Holmár Imre ácssegédnek adományozott. (*Budapesti Közlöny LXXVI: 278. 1942. december 6. 11.*).

Holmár Zoltán a nyíregyházi Jósza András Múzeum történésze. Elsősorban hely- és hadtörténettel, numizmatikával és családfakutatóval foglalkozik. A cikkben szereplő Holmár Imre (1889–1919) ácssegéd nagypjának negyed-unokatestvére volt.

PÁLYÁZATOK A VÁROS 30. SZÜLETÉSNAPJA ALKALMÁBÓL

A pályázati kiírás megtalálható a www.dunafoldvar-muvhaz.hu oldalon vagy átvehető személyesen a művelődési házban.

VERS- ÉS PRÓZAÍRÓ PÁLYÁZAT

Várunk olyan verset vagy prózai művet, aminek a témája valamilyen szempontból Dunaföldvárhoz köthető.

Kategóriák: 10-14 éves korig, 14-18 éves korig, 18 év felett

Díjazás: kategóriánként az 1.-3. helyezett pénzdíjazásban részesül

Beküldési határidő: március 14. 16:00

Beküldés: kizárólag e-mailben a palyazat@dunafoldvarhu címre

Fontos: minden pályaműnél a beküldő neve és elérhetőségi adatai mellett jelíget is meg kell adni!

„FOTÓZD LE A MÚLTAT!” – FOTÓPÁLYÁZAT

Keress egy régi fotót Dunaföldvárról – neten vagy a nagymama fiókjában –, keresd meg a helyet, ahonnan a régi képet készítették és fotózd le újra!

Díjazás: kategóriánként az 1.-3. helyezett pénzdíjazásban részesül.

A zsűri által legjobbnak ítélt fotókból 2019. június 22-én, a Múzeumok Éjszakáján kiállítás nyílik a Dunaföldvári Várban.

Beküldési határidő: május 15. 16:00

Beküldés: kizárólag e-mailben a palyazat@dunafoldvarhu címre

Fontos:

- minden pályaműnél a beküldő neve és elérhetőségi adatai mellett jelíget is meg kell adni
- a régi és az újonnan készült fotót is be kell küldeni
- a pályázatra beküldött digitális fotó hosszabbik oldala (méretaránytól függetlenül) minimum 3000 pixel legyen

Tavaszi fellépéseire készül a Földvári Senior Táncegyüttes

Három évvel ezelőtt a Levendula Művészeti Iskola ifjú néptáncosai nagy sikert arattak a Szüreti fesztiválon. Ennek hatására született az ötlet a gyerekek szülei részéről, hogy táncsoportot alakítanának ők is. Az ötletet a tettek követték.

» SZABADOS SÁMUEL

A csoport vezetője Iker József-né örömmel beszélt arról, hogy napjainkban körülbelül 25–30 felnőtt látogatja a próbákat. A korösszetétel igen vegyes, de többségben van a negyven, ötven körüli korosztály. Több alkalommal léptek már fel közönség előtt. Legutóbb Cecén, az ottani Tehetség Művészeti Iskola évfőzőjében, melynek vezetője Iker Józsefné. A cecei iskola például ruhákkal támogatja a csoportot, de a fenntartás nagyrészt önrős, sok kelléket maguk vásárolnak, az utazási költségeket is maguk állják. Ez évben szeretnék a

városhoz fordulni anyagi segítségért, továbbá szívesen látnak mindenfajta támogatást magán-személyek, vagy cégek részéről. Csatlakozni szándékozók is szívesen látnak a péntek délutáni próbáikon, melyeket a gimnázium étkezdéjében tartanak. Kezdetben környékbeli, például mezőföldi, vagy madocsai táncokat tanultak. Idővel bővült a repertóár, jelenleg a bodroközi párost, csárdást gyakorolják. A csoport egyfajta baráti közösségnek is tekinthető. Jól érzik magukat a próbákon, fellépéseken. Gyakorlati a próbák utáni közös beszélgetések. Az Ördögsekér Tánc egyesülettel jó a kapcsolatuk, nem tartják egymást riválisnak. Napjainkban a közeledő tavaszi fellépésekre készülnek. Lesz alkalomuk színpadra lépni helyben és a környékbeli településeken is. Már van egy nyári felvidéki meghívásuk is. «

Gondolatok táncban és versben

Nagy sikerű előadást tartott a művelődési házban február negyedikén a Rémi Tünde, Appelshoffer János néptáncos páros. A produkció műfaját nehéz meghatározni, mivel a tánc, a zene, a közben elhangzó versek szinte azonos értékű élményt nyújtottak a nézők számára.

» SZABADOS SÁMUEL

Appelshoffer János modern táncszínház jellegű előadásnak nevezte produkciójukat. A két táncos 15 éve dolgozik együtt. Több önálló műsoruk volt már, ahol a zene, a tánc és a líra, vagy a próza elemei együtt jelentek meg a színpadon. A közös munka során az irodalmi háttérrel Tünde ötletei alapján, a zenei, koreográfiai momentumokat János elképzelései szerint együtt dolgozzák ki. Mostani előadásuk nem egy témára, történetre épül, hanem, ahogy a cím is jelzi gondolatok, életérzések, emberi szituációk jelennek meg egymás

után a színpadon zenében, versben, táncban kifejezve. Valószínű ez sikerük alapja, hiszen a néző egyik hangulati elemet átélve máris a másik hatása alá kerül. A derű, a ború, a melankólia hullámai ragadják magukkal a nézőket. Nagyon összehangolt munkára, szervezésre volt szüksége az előadónak, a stábnak. Nem véletlenül, a résztvevők szakmájuk jeles képviselői. Az egész műsor szerkesztője Novák Péter, a zenei szerkesztés ifjabb Csoóri Sándor feladata volt. A zenekar egy új formáció, az Ötödik évszak nevet viseli, kiegészülve Dresh Mihállyal, az ismert dzsesszzenésszel, aki szívesen vállalkozott erre az újszerű feladatra. A versek az ifjú és tehetséges színművész, László Zsolt tolmácsolásában hangzottak el. Személyisége, orgánuma kiválóan illeszkedett a zene és a tánc által gerjesztett hangulathoz. A darabot év elején az Ódry Színpadon mutatták be először. Majd

Báli meghívó a dunaföldvári bölcsődésekért

Akik figyelik a dunaföldvári közélet alakulását, jól tudják, hogy az elmúlt időszakban több nagy értékű fejlesztés, felújítás készült el a városban, így a bölcsőde felújítása is. A hamarosan megtartandó jótékonyági célú bál nem is az intézmény fejlesztéséhez akar bármit is hozzátenni, hanem ahhoz a kis pluszhoz, amivel örömet szerezhetünk a kisgyerekeknek. A báli meghívót Bálint Erika, az intézmény szakmai vezetője nyújtja át olvasóinknak.

» BAKSAY ERIKA

– A gyerekek, a szülők és mi, dolgozók is nagy örömmel vettük birtokba a gyönyörűen felújított, minden elemében korszerű, szép bölcsődénket, amit az önkormányzat egy TOP-os pályázatból 90 millió forintért újjá varázsolt. A mi dolgunk most az, hogy tartalommal töltsük meg ezt a teret, és leginkább éppen ezért kérjük azoknak a támogatását, akik eljönnek az általunk szervezett bálra.

2010 óta működik a Dunaföldvári Bölcsődét Támogató Alapítvány, amelynek segítségével sokszínű programot tudunk nyújtani az intézményünkbe járó kisgyermekeknek, az alapfeladatunkon túl. Így például elvittük a Mikulás házába a rosszabb anyagi helyzetben élő

gyerekeket, bábszínházi előadást, az évfőző rendezvényünkön pedig koncertet szerveztünk.

Sajnos ez évtől nem kaphatunk az 1%-os adófelajánlásokból, így lényegében csak adományokból juthatunk bármilyen forráshoz, illetve az önkormányzat támogatását kapjuk, amit mozgásfejlesztő tornára szoktunk költeni. Így jött a bál ötlete, amelyet március 23-án tartunk a Vár étteremben. Azért ilyen későn, mert nem szeretnénk ütközni más bálokkal, és talán addigra újra kedvet kapnak a mulatáshoz, akik esetleg báloztak már az idén.

A rendezvényünk nem csak a kisgyerekes szülőknek szól, bárkit szeretettel várunk, amennyiben szeretné támogatni a bölcsődébe járó kisgyerekek programjait, vagy egyszerűen csak bálozni, akár baráti társaságával együtt. A rendezvényen szándékaink szerint helyi tehetségek lépnek majd fel, lesz tombolasorsolás, a zenéről pedig az előszállási Mészi zenekar gondoskodik.

Tehát szeretettel várunk minden érdeklődőt március 23-i bálunkra, amelyre a jegyeket vagy támogató jegyeket, illetve az esetleges tombola felajánlásokat a bölcsődében lehet megvásárolni vagy leadni. «

egy budai fellépés következett, a dunaföldvári előadás volt a har-

madik. Az érdeklődés a produkció iránt egyre nő. «

Az Aranyménes az irodalmi kávéházban

» L. MÉSZÁROS IRMA

Olvastak már olyan regényt, amely a lakóhelyük környezetében játszódik? Dunaföldvár, a Duna-híd, Solt, Révbérpuszta, Pentele, a Szalki-sziget – ezek a helyszínei annak a történelmi kalandregénynek, melynek bemutatóját februárban tartották a dunaföldvári Rátkay László Irodalmi Kávéházban. Az Aranyménes című könyv írójával, Ősi Jánossal Bertalané Bóka Zsuzsanna könyvtáros beszélgetett. A szerzőnek a lovagkorhoz, Szent Lászlóhoz, valamint Könyves Kálmánhoz kapcsolódó Lovagkirály-trilógiája (A Lovagkirály keresztye, Kard és kódex, A Lovagkirály öröksége) 2014 és 2016 között többször felkerült a történelmi regények toplistájára.

Ősi János negyedik regényében, az Aranyménesben – egy nagy időugrással – a második világháború időszakába kalauzol minket. Nem a szereplők mennek ki a frontra, hanem a front jön közel hozzájuk, hiszen itt, Közép-Magyarországon történnek az események. Érdekes úgy olvasni a könyvet, hogy személyesen, vagy régi fotókról ismerjük a helyszíneket. Ősi Jánost is személyes gyermekkori emlékek kötik a vidékhez, de a fellelhető forrásokban is utána nézett a környékünkön 1944–45-ös háborús évek időszakában történt eseményeknek, amikor is eleink a német, majd az orosz megszállás szorításában éltek itt a Duna mentén, ahol a front találkozott. Három, a lovagért rajongó gimnazista fiú kalandjain át, a valóság és a fikció vegyítésével morális di-

lemmákat vet fel az izgalmas, fordulatos, jó stílusú regény. A történeten belül magatartásformákat mutat be, kérdéseket fogalmaz meg, hiszen a tragikus történelmi helyzetekben – mint ahogy mindennapjainkban is – nem könnyű egyértelmű válaszokat adni, jó döntéseket hozni. A történet kamasz vagy felnőtt alakjai sem fehérek-feketék, nem nemzetiségük vagy a koruk határozza meg a jó vagy a rossz-emberségüket. A történelem emberpróbáló időszakában tragikus élményekkel, személyes tapasztalatokkal, csalódásokkal és megerősítésekkel válnak felnőtté a kamaszok, de mindenkinek hihetetlen sok mindent, nagy váltásokat, változásokat kell megélnie. Az olvasó sokszor keserűen summázza az ironikus írói látásmód igazságát. A helyszínek alapvetően valóságosak, a szereplők meg kitaláltak. A híd, a ló jelkép is a sodró lendületű könyvben, amely felnőtt és ifjú olvasók figyelmébe egyaránt ajánlható.

Az Aranyménes után 2018-ban már megjelent az író ötödik regénye is, A hágó, amely az első világháborút idézi meg fordulatos történelmi eseményeken és megrázó személyes sorsokon át. A mű szól arról is, miként rohant Magyarország Trianon tragédiája felé. Ősi János véleménye szerint ugyanis a történelmi regény hivatása egyrészt, hogy nemzeti hőseket mutasson fel, akik példát adnak a 21. század emberének (Szent László), másrészt történelmünk tisztázatlan, megbeszéletlen pontjait (a világháborúk, Trianon) hozza közelebb a mai nemzedékekhez. «

Művelődési ház

Márciusi programok

A programokat a Művelődési Központban tartjuk. Az ettől eltérő helyszíneket külön feltüntetjük.

Online jegyvásárlás minden programunkra: www.dunafoldvar-muvhaz.hu

A műsorváltoztatás jogát fenntartjuk!

Március 15. péntek 10:00

NEMZETI ÜNNEP

Ünnepi műsor a Művelődési Központban és koszorúzás a Kossuth téren

Március 19. kedd 18:00

IRODALMI KÁVÉHÁZ a

Marcipán Cukrárszában

Egy korty derű. **Vendég:** V. Kulcsár Ildikó író, újságíró. Regisztráció kötelező!

Március 21. csütörtök 18:00

VÁROSHÁZI KONCERT

A PTE Harsona kvintettjének hangversenye

Közreműködik: Farkas István Péter Liszt-díjas harsonaművész, Bálint István Péter harso-

naművész és hallgatóik. A belépés díjtalan.

Március 25. hétfő 14:00

INTERNET FIESZTA a

könyvtárban – #ady100

Előadás Ady Endre halálának 100. évfordulója alkalmából

ÁPRILISI ELŐZETES

Április 11. csütörtök 19:00

DUMASZÍNHÁZ

Szomszédnéni Produkciós Iroda önálló estje. Jegyár: 3.300 Ft

Április 12. péntek 18:00

MAGYAR KÖLTÉSNET NAPJA

Vers – és prózaíró pályázat díjátadója a Mistral együttes koncertje. Jegyár: 2.000 Ft

SZÍNHÁZI ELŐADÁSOK

Március 26. kedd 19:00

MARCEL ACHARD:

A BOLOND LÁNY

vígjáték két részben a Karinthy Színház előadásában

Főbb szerepekben: Földes Eszter, Szabó P. Szilveszter, Eke Angéla, Csonka András, Bozó Andrea

FIGYELEM!

2019. márciusától büntetik

azt az ingatlantulajdonost/ingatlanhasználót, aki:

- az ingatlanáról a járdára vagy az úttestre kihajló fa, bokor és cserje ágakat a többször megjelent felhívás ellenére sem vágta le,

- az ingatlanán kívül (előtt, mellett) közterületre az általa ültetett sövényt, bokrot, fát nem nyeste meg oly módon, hogy az a közlekedést sem a járdán, sem az úttesten ne akadályozza, a villanyvezetékét ne takarja el, a vízelvezető árkot ne zárja el (szükség esetén kivágni),

- a házszámot az ingatlan utcafronti kerítésére vagy a ház falára az utcáról jól látható módon nem helyezte el (a házszám bármilyen időjárás-álló anyagból és formátumban elkészíthető, kötelező forma, anyag vagy méret nincs),

- a háza előtt az árok és a kerítése vagy házfa közötti területen az elszáradt gatz nem vágja le.

Dunaföldvár város honlapján és az ingyenesen minden háztartásba eljuttatott Part-Oldalak újságban több hónapig hirdetésben kértük a tulajdonosokat/ingatlanhasználókat a fenti feladatok elvégzésére, mely jogszabály alapján a lakóknak kötelező feladata.

Sajnos nagyon sok ingatlantulajdonos semmit nem tett.

Aki 2019. február végéig nem tett eleget kötelezettségének, névre szóló felhívást kap, és, ha akkor sem tesz eleget kötelezettségének, a büntetést a Polgármesteri Hivatalnak ki kell rónia, és nem fizetés esetén a NAV-on keresztül be kell hajtania!

Nem ez a cél, hanem a balesetveszély-mentes, kulturált, élhető környezet megteremtése és megőrzése, ebben számítunk minden dunaföldvári állampolgárra.

Köszönettel:

Bárdos Lászlóné dr. sk.
címzetes főjegyző

Családom címere

Ezzel a címmel írt ki rajzpályázatot a Berze Nagy Ilona Városi Könyvtár a Házasság hete országos program-sorozat keretében. A programról és a beérkezett pályamunkákról Bertalané Bóka Zsuzsanna könyvtárvezető számolt be televízióknak.

» BAKSAY ERIKA

– **Először is mit kell tudnunk a Házasság hetéről?**

– A Házasság hete nagyjából 20 éve létezik, Angliából indult, hogy a család, házasság fontosságára felhívja a figyelmet. Magyarországon 2008 óta létezik a rendezvény-sorozat, amely elsősorban keresztény egyházak és civil szervezetek összefogásával áll össze, így nálunk a pécsi egyházmegye család referatúrája a fő szervező.

– **A helyiek talán emlékeznek a 2 évvel ezelőtti házaspárok vetélkedőjére...**

– Bizony, nagyon jó kis vetélkedő volt Dunaföldváron, afféle párismereti verseny, nagyon jó hangulatban telt. Ebben az évben pedig azt gondoltuk, ezúttal a gyerekeket kérdezzük meg arról, hogyan látják a családjukat. És legyen a mottó családjuk címe, vagyis jelenjen meg a rajzon az az egyéni vonás, ami a gyerek családjára jellemző.

Három korcsoportban hirdettük meg a versenyt, óvodás, alsós és felső tagozatos korosztálynak. Rengeteg pályamű érkezett, és megállapítottuk, hogy igen magas színvonalon. Ez különösen a felső tagozatos rajzokra igaz, mert a pályázók szakköri körülmények között készítették a

rajzaikat, nem is csak egyet egyénenként.

– **Mik azok az egyedi vonások, amik a rajzokon megjelentek?**

– Sok rajzon jelenik meg a család kedvelt időtöltése, sőt kedvenc társasjátéka. Láthatjuk a családi kedvenceket, kutyát, cicát, vagy felismerhető a szülők foglalkozása. Nagyon vidám, jópofa kis rajzok születtek, amelyeket már lezsűríztünk, helyeztek is vannak, sőt, ki is állítottunk, de, az érdeklődésre való tekintettel a könyvtárban közönség-szavazatok is le lehet adni, egészen a kiállítás végéig, ami március végén lesz.

– **Lássuk a díjazottakat!**

– Óvodás korcsoportban első lett Lajkó Anna Ernesztina, második Gavrilovits Máté, harmadik Sebestyén Luca. Az alsós korcsoportban első Kövics Kinga, másod-

dik Szabó Lili, harmadik Simon Nikolett. A felsősök között első Ihász Bernadett, második Váczi Sára, harmadik Kőszegi Kövér Anna.

– **Milyen programokkal várja az érdeklődőket a könyvtár márciusban?**

– Március 19-én a Marcipán cukrászdában az Irodalmi Kávéház vendége lesz V. Kulcsár Ildikó, a Nők Lapja ismert újságírója, aki Egy korty derű címmel mesél történeteket az érdeklődőknek. 25-én 14 órakor pedig Ady Endre halálának 100 évfordulója alkalmából tartunk előadást a könyvtárban a Nyugdíjas Klub tagjainak, de az előadás nyitott, bárkit szeretettel várunk. És természetesen a Családom címe rajzpályázat képei is megtekinthetők még március végéig. «

„A mi városunk” – Dunaföldvár

Projekthét a Jókai és a Kossuth utcai óvodai csoportokban

1989-ben – amikor Dunaföldvárt városá avatták – a mostani óvodások szülei voltak gyerekek. Azóta felnőtt egy generáció, megszülettek az ő gyermekeik is, akik közül sokan most járnak óvodába. A Jókai utcai és a Kossuth utcai telephelyeken a városá avatás 30. évfordulója alkalmából meghirdettük „A mi városunk” projekthetet, ahol minden csoport arra készült óvónői segítséggel, hogy még jobban megismerje lakóhelyét, Dunaföldvárt. Mert nem lehet elég korán kezdeni a kötődés kialakítását, erősíteni az identitást, hogy jó valahová tartozni, jó egy közösség tagjának lenni. Ahogy a Honeybeast énekesnője, Tarján Zsófia énekl: „hazarepülök és lemegyek a térre.”. Mert gyerekkorunk emlékei örökre belénk ivódnak, belénk égnek...

» V. LAJKÓ ANITA

A Jókai utcán négy, a szeptemberben átadott Kossuth utcai épületben egy óvodai csoport működik. Ismerjük meg az ő munkájukat, ismerkedésüket a várossal!

Napocska csoport: ők a legkisebbek, a klasszikus értelemben vett kiscsoportosok. 3–4 éves kor-

ban elsődleges, hogy a lakóhelyüket meg tudják nevezni, felismerjék utcájukat, otthonukat – mondták el az óvónők. A gyerekek ismeretét a városról tapasztalatszerzéssel próbálták gazdagítani: sétákat tettek a legismertebb helyeken. Ellátogattak a Várba, a Tájházba, a buszpályaudvarra, a Beszédes József-hídhöz. Sétáltak a Duna-parton, megnézték a városközpont épületeit: a postát, a könyvtárat, a templomokat, az általános iskolát, a rendőrség épületét és a megújuló piacot. A projekthét során nemcsak tájékozódni tanultak, hanem a szókincsük is bővült. Megismertek az ország, a város, az otthon, a zászló, a címer, a közlekedés, a jelzőtáblák, épületek stb. fogalmaival. A kézműves tevékenységek során újrahasznosított anyagokból készítettek tárgyakat: pl. joghurtos flakonból autót, muffin papírból és karton dobozból házakat, jelzőtáblákat barkácsoltak a legkisebbek. Tevékenységeik során lerajzolhatták saját házukat, ujjlenyomattal címert színezték, kockából házat építhettek. A hét során elkészült az „Örömbánat térkép”, ahol azt jelölték a ki-

csik, hol érezték jól, és hol rosszul magukat. Zenei ízelítőt is kaptak a témához: felcsendült a Kiskalász, az Apacuka zenekar témához illő zenéje is. A hét legfontosabb üzenete pedig az volt, hogy szeressék és védjék lakóhelyüket, kötődjenek otthonukhoz.

Kiskobak csoport: a 4–5 évesek korosztálya két héten át foglalkozott a témával. Szintén a város legismertebb helyeit fedezték fel (várudvar, Öreg templom, Beszédes József-szobor, Duna-part, Beszédes József-híd). A faliújságra függesztett térképen mindenki bejelölte, hol lakik a városban, felkerült a jele az adott utcához. A térbeli tájékozódást segítve labirintust építettek a csoportszőnyegen,

ahol labdát lehetett vezetni mosófával, és eljutni a képzeletbeli utcákon az óvodába vagy a Várba. A 10 nap során vártornyot makettek és festettek, amely köré nap, mint nap építették a „mi városunkat”: azaz házakkal, nevezetes épületekkel, utcákkal, terekkel, parkolókkal, híddal és Dunával bővült a kicsinyített Dunaföldvár. Otthonról hozott közlekedési eszközökkel (autók, hajók, motorok) tették még élőbbé a mini várost, megismerve a helyi szárazföldi és vízi közlekedés legfőbb jellemzőit. A csoport a tavalyi év során sikeresen pályázott a Boldog óvoda címre: ennek szellemében elkészítették egy olyan dunaföldvári címet, amelyet 29 darabból ►

Kutya-macska ABC

Rákóczi u. 2. (a városközpontban)
Telefon: 06 30 407 85 40

Cicátapok már 390Ft/kg, kutyatápok már 199 Ft/kg-os áron kaphatók. **Repeta** 10 kg-os kutyatáp 2.200 Ft, 1 kg 250 Ft. **EUKANUBA** superprémium tápok széles választéka kedvező áron: vemhes-, kölyök-, felnőtt- és munkakutyáknak.

Üzletünkben kapható: faggyúgolyó, fekete napraforgó, vadmadár eleség, madáretetők.

NYITVA TARTÁS:
HÉTKÖZNAP: 8⁰⁰–12³⁰, 14⁰⁰–17⁰⁰
SZOMBATON: 8⁰⁰–12⁰⁰

► (csoportlétszám) lehetett összeállítani. Ezzel és minden olyan tevékenységgel, amelyet a két hét során felajánlottak a gyerekeknek azt szeretnék volna elérni az óvónők, hogy a gyerekek érezzék: Dunaföldvár a mi városunk, hogy jó itt lakni, jó itt óvodásnak lenni.

Katica csoport: szintén a 4–5 évesek korosztálya. Náluk is a sétáké és a kézműveskedésé volt a főszerep. Két fő helyszínt látogattak el: a Duna-partra és a Vár környékére. A folyónál vadkacsákat etettek, a csoportszobában horgászós és halacska játékokat játszottak. Verseket és dalokat tanultak a Dunáról, valamint origami technika segítségével hajót és halacskákat készítettek. A váruvári séta után makettet készítettek a Várról papírdobozok segítségével. A hét folyamán elkészült Dunaföldvár címere ragasztós, színes papírból, de hajtogattak házakat az „ahol lakom” téma keretén belül. Érdekes kezdeményezés volt a faliújságon a „Dunaföldvár képekben” című összeállítás, ahol régi és mai képeket tekinthettek meg kicsik és nagyok a városról. Sokat beszélgettek arról, ki, hogyan érkezik az óvodába, útja során merre jön, miket lát...

Tulipán csoport: ők a kis nagycsoportosok, az 5–6 évesek korosztálya. Az óvónők által meghatározott projektcél elsősorban az volt, hogy felhívják a gyerekek figyelmét lakóhelyük szépségére. Ismerjék óvodájukat, annak környezetét, a városban található intézményeket, szobrokat, játszótereket, azok nevét és helyét. Sokat beszélgettek arról, hogy ki hol lakik (jelölték is a várostérképen), érdekességként azt is meghatározták, ki lakik a legközelebb és a legtávolabb az óvodájától. Régi képeket függesztettek ki a városról, próbára téve a gyerekeket, hogy ki melyik épületet ismeri

fel. Beszélgettek arról is, kinek a szülei dolgoznak a városban, ki miért szereti Dunaföldvárt. A kézműves tevékenységek során kifestették a város címerét (hűen az eredeti címerhez), de elkészült makett formájában a Vár, a váruvár és a várkapu is. Természetesen a városi séták itt sem maradhattak el: jártak a Tulipán csoportosok a Duna folyónál, a Beszedes-hídon, a Kecseugraton, a Csonka-torony kiállítótermében, de megtekintették kuriózumként a várbörtönt is. A hét zárásaként kiállítás nyílt a gyerekek munkáiból, amit a szülők is megtekintettek.

Süni csoport: a legnagyobbak, 6–7 évesek. A témát Dunaföldvár múltjának és jelenének összehasonlításával dolgozták fel. A múltat a Vár és a Tájház meglátogatásával idézték fel, ahol a gyerekek sok-sok ismeretet szerezhettek a régmúlt élettel kapcsolatban. Ezen élményekre alapozva fényképeket gyűjtöttek és nézegettek, felelevenítették a korábban hallott és látott ismereteket, és elkészítették a Vár makettje mellett az óvoda kicsinyített mását is. A közösen készített fejlesztő játékokon keresztül (memória kártya, társasjáték, puzzle) elmélyültek a gyerekek ismeretei a városról. Játékidőben mindenki kiszínezhetette a város címerét, elkészíthette saját otthonának makettjét. A témahét folyamán számos új dolgot fedeztek fel a nagycsoportosok a városban: a Polgármesteri Hivatalt, a templomokat, az iskolákat és a Duna-híd felhajtójánál található szökőkutat.

„A mi városunk” témahét folyamán nemcsak a gyerekek, hanem az óvodai dolgozók és a szülők is gazdagodhattak, mert mindannyian rájöhetünk, hogy mennyi mindent rejt magában – a régi értékek mellett – az állandóan és folyton változó mi városunk. »

A fényes középkor

Ezzel a címmel tartott előadást Dr. András Ferenc filozófus, a veszprémi egyetem oktatója februárban az evangélikus templomban.

» SZABADOS SÁMUEL

Maga a cím is meglepő, mivel a köztudatban általában a sötét középkor az elterjedtebb állítás az adott időszakról. Az előadó szerint viszont a cím figyelemfelkeltő, akár marketingfogásnak is tekinthető. Ugyanakkor a filozófiatörténet és a történettudomány az utóbbi években kissé árnyaltabban fogalmaz az úgynevezett sötét középkorral kapcsolatban. Ebben az időszakban is voltak nagyszerű szellemi teljesítmények. Az előadásnak is az volt a célja, hogy Aquinói Szent Tamás munkássága alapján rá-

világítson arra a jelentős szellemi fordulatra, melyben a XIII. század során a keresztény kultúra keretei közt felértékeli a tudást, a rációt, miközben a hit elsődlegességét is fenntartja. A skolasztika rendszerében Szent Tamás a keresztény hittételeket, melyeket nem lehetett vitatni, cáfolni a tudomány eredményeivel igyekszik bizonyítani. Ez a törekvés min-

denképpen a szellemi élet felfutását eredményezte a korabeli Európában. Sorra alakultak az egyetemek, a tudás felértékelődött. Ezen szellemi megújulásnak a következménye lesz a következő évszázadokban kibontakozó reneszánsz kor, mely a polgári, kapitalista társadalom alapjait rakja le a gazdaság, a tudomány és a politika területein. Szent Ta-

más bátran nyúlt az antik görög filozófia értékeihez, Platónnal szemben Arisztotelész útját követte a valóság értelmezése területén. Ebben a megközelítésben már nem is tűnik annyira sötétnek a középkor. Követői a későbbi évszázadokban is akadtak. A neotomizmus a keresztény filozófia és a tudományosság kötődését igyekezett fenntartani. »

Soros hirdetések

Gitár-, zeneelmélet-, jazzelmélet oktatást vállalkozók kezdőknek. Tel.: +36-30-95-52-703

.....

Az Ifjúság téren 58 nm-es, téglalapírtású, szigetelt, 2. emeleti lakás és a hozzá tartozó 18 nm-es garázs eladó. Tel.: +36-30-974-27-96

Apáról fiúra – Szabó László

A dunaföldvári néptáncos hagyományokról szóló sorozatunknak ebben a részében egy házaspár, Szabó László és felesége, Böde Etelka emlékszik vissza azokra az időkre, amikor a néptánc virágkorát élte, egy időben ifjú éveikkel. És még az sem kizárt, hogy mai napig tartó házasságuk is valamennyire a néptáncnak köszönhető... A házaspár élményeiről a városi televízióban mesélt.

» BAKSAY ERIKA

– Témánkról szólva két fő szempontot szoktak emlegetni a visszaemlékezők. Az egyik a szakmaiság, a másik a közösségi élet. Minthogy ti egy házaspár vagytok, lehetséges, hogy ebben a tényben szerepet játszott a táncsoport is, mint közösségi létforma?

– Talán 6–7. osztályosok voltunk – kezdi László –, amikor Mádi Magdi megjelent a helyi néptánc palettáján. Akkor már működött egy csoport, a Péterffy Attila csapata, és Magdi talán az utánpótlással kezdett el foglalkozni. Nem emlékszem már igazán, milyen formában csatlakozott be a helyi csoport működésébe, de az biztos, hogy szervezett valami tehetségkutatót a művelődési ház kistermében. Ott volt vagy 50 gyerek, Magdi ritmusgyakorlatokat csináltatott velünk, sétáltunk fel-alá, tapsoltunk, ütemre léptünk, nyilván megnézte, kinek milyen érzéke van a ritmushoz, zenéhez. Nagy szerencse, hogy énekelni nem kellett... Na, ezen a rostán elég sokan átmertünk, és kialakult egy népes kis társaság, talán olyan 30 főnyi, nagyjából korunkbeli társaság, egy kis utánpótlás-alakulat. Elkezdtünk próbálni, és nem is olyan sokára benézhetünk a nagyokhoz, a 2–3 évvel idősebb, Péterffy-féle csapathoz, ahol szerencsére bővítés zajlott. Akkor már gimisek voltunk, és nagyon büszkéek, hogy a felnőttek között táncolhatunk. Itt kezdődött az igazi néptáncos élet, a csoportban nagyon szép 4 évet töltöttünk el. Abban az időben is volt elfoglaltsága a fiataloknak, de az felemelő volt, hogy mi a táncsal foglalkozhatunk. Talán azért is, mert Dunaföldváron erős volt a paraszti kultúra, a

néprajzi kötődés. Ezek a hagyományok, elemek akkoriban még erősebbek voltak, és törekedtünk is arra, hogy összegyűjtjük ezeket, részben a repertoár bővítése miatt is, így például ruhákat, eszközöket. A szüleink támogattak minket ebben a tevékenységben, mert szinte önmagukat látták benne.

Ilyesmiken egyébként nem gondoltunk akkoriban, az egész jött magától, ott éreztük jól magunkat. Érdekes, hogy középiskolásként rockzenét hallgattunk, ugyanakkor én például lelkesen gyűjtöttem az autentikus népzene, a mai napig megvannak a bakelit lemezeim, többek között Romániában is gyűjtött széki zenék, 40–50 éves hanghordozókon. A mai napig hallgathatóak, és örömet szerez már csak a birtoklásuk is. Szóval ez egy kettősség, a modern élet és a népi kultúra szeretete, de összefért, és a baráti társaságunk is ebből a körből került ki.

– A szakmai indíttatás világos. De vajon a közös néptáncos élményeknek van köze ahhoz, hogy ti a mai napig együtt vagytok?

– Ez is benne van – mondja Eta –, meg az is, hogy egy osztályba jártunk, sok közös dolgunk volt, az biztos. 16 éves korunk óta együtt vagyunk, de a mai napig tudunk meglepetést okozni egymásnak, amúgy meg annyira ismerjük már egymás gondolatát, hogy legtöbbször félszavakból is minden világos...

– Táncosként is párban voltatok?

– Még véletlenül sem. Ha viszsza gondolkodom, minden páros táncban más volt a partnerem, ez valami tudatos döntés lehetett a művészeti vezető részéről. De azért tudunk együtt táncolni, ha alkalom kínálkozik valahol.

– A te családoból származik valamilyen indíttatás a néptánc felé?

– A szüleimtől nem származik, de a bátyám például táncolt, még a Semetkay Ágnes néni csoportjában. Még azt sem mondhatnám, hogy ez lett volna rám hatással, mert olyan nagy a korkülönbség közöttünk, hogy nem láttam rá igazán, de, amikor elkezdtem, ő is helyeselte.

– Hogyan hatott rátok ez a tevékenység?

– Utaltam rá, hogy fontos volt nekünk, hogy részt vegyünk a néprajzhoz kötődő gyűjtőmunkában, vagyis a produkció létrehozásában aktív szerepet vállaltunk – mondja László. – Az együttesnek komoly ruhatárat gyűjtötünk, nem tudom, ezeknek a ruháknak mi lett a sorsa, ez a kérdés is megérdemelne egy kis oknyomozást. Az akkori emberek nagyon szívesen odaadták nekünk a viseleteket, tudták, hogy jó kezekbe kerülnek. Örömmel eljöttek az előadásokra, és büszkén felvállalták, hogy az ő menyasszonyi vagy lánykori ruhájukban táncol az éppen fellépő. A néptánc vonatkozásában ez egy nagyon felívelő időszak volt, vagyis sok szakmai elismerést kaptunk, plusz a közönség szeretetét. Emellett ott töltöttük a fiatalságunkat, remek volt a társaság, hasonló korúak hasonló érdeklődéssel. Csak kevés olyan táncos volt, aki már dolgozott, javarészt tanultunk még. Aktívan éltük meg ezt az időszakot, sőt, a szüleink a mai napig benne élnek. Van olyan középiskolás lány rokonom, aki az Ördögszekérben táncol, a nagymamák pedig telente varrják ki neki a kalocsai kötényt, blúzt. Ő pedig büszkén őrizgeti, vigyáz rá, mert érték, sok munka van benne, és ma már nagyon kevesen tudják ezt csinálni.

– Hogy éltek meg azt, hogy a külföldi fellépésekkel kitágult a világ? Eta?

– Akkoriban ez nagyon nagy szó volt. Gimnazistaként voltunk Franciaországban, Törökországban, Lengyelországban. Mindenki támogatott minket ebben, csak az érettségi idején maradtunk ki. Nagy élmény volt mindegyik út, a külföldi közönség kedvencei voltunk, nézőnek, táncosnak örömet szerzett, amit csináltunk.

– Maradtak fenn máig tartó kapcsolatok más csoportokkal esetleg személyekkel?

– Ezek elég rövid távú kapcsolatok voltak – mondja László –, nem volt internet, nem volt mobiltelefon, sokkal nehezebb így a kapcsolattartás, lényegében csak levele-

zéssel tudtunk kommunikálni. Maga az utazás sem volt olyan szabad abban az időben, mint most. A mai ember nem is tudja, milyen az, amikor valóságos dolog a határátlépés. A vámos feljött a buszra, méregette az arcokat, kinek van valami takargatni valója. A legtöbb ember egyáltalán nem juthatott hozzá olyan élményekhez, amelyekhez mi táncosként igen. Háromféle útlevél volt. A piros útlevéllel lehetett menni a szocialista szférába, a kékekkel nyugatra, és volt egy barna, egy univerzális, bár olyat nem nagyon láttunk. Ezekkel kapcsolatban nehezen ment az ügyintézés, de, aki utaztatott minket, az levette ezt a gondot a vállunkról. Anyagi kérdésekről meg egyáltalán nem kellett gondolkodnunk. Akkor is voltak szponzoraink, de a szocialista népgazdaság kitermelte a támogatást. Az mai világban ugyanezt csak keservesen lehet megszervezni, nem Portugáliába, Erdélybe is. Mi ezzel nem is törődtünk, valakik összerakták nekünk, mi meg táncoltunk. Cserébe mindig volt olyan fellépésünk, ahol lényegében megköszöntük a támogatást, mondjuk a tsz zárszámadásán, vagy hasonló vállalati alkalmakkor.

– Mi lett volna, ha nincs az életetekben néptánc?

– Egy ür lenne az életünkben – mondja Laci. – Úgy 5–6 évig táncoltunk. Aztán az életünk más irányt vett, ahogy a csoport hasonló tagjainak is velünk egy időben. Dolgozni kezdtünk, családot alapítottunk, sokan elköltöztek, máshol tanultak, mások lettek a prioritások. Talán pont a generációváltás volt az, ami véget vetett a Földvár Néptáncegyüttesnek is, nem csak a személyes táncos pályafutásunknak.

De albumunk van, rengeteg fotónk abból az időből –akkoriban egyéb adathordozók nem álltak rendelkezésre. Fontos volt nekünk, amit csináltunk, az identitásunk része, és persze az ifjúkorunk. Ma is figyelemmel kísérjük az Ördögszekér tevékenységét, immár nézőként, de bennfentes-

Apáról fiúra – Szávolovits Judit

Dunaföldvár néptánc hagyományáról, tánc házi vonatkozásairól szóló sorozatunk következő visszaemlékezője Szávolovits Judit, aki felmenőitől nem kapott indíttatást, már ami a tánchoz szóló útravalót jelenti. Rá a már működő, akkoriban éppen fel lendülőben levő Dunaföldvár Néptáncgyűttes hatott olyan mélyen, hogy úgy érezte, nem akar kimaradni belőle. Szávolovits Judit táncos éveiről jóízűen sztorizott a városi televízióban.

» BAKSAY ERIKA

– Elsős gimnazista voltam, amikor valamilyen rendezvényen a művelődési házban egy műsort láttunk az együttestől. Nagyon tetszett az egész, mindannyian felnéztünk a táncosokra, és meg voltunk győződve arról, hogy mi oda soha nem kerülhetünk be. Néhány nap múlva azonban bejött a gimibe a Götzinger Pisti anyukája, és hozott egy hírlevelet, mi szerint a Földvár Néptáncgyűttesbe toboroznak leendő táncosokat. Sosem felejttem el, a barát-nőmmel egymásra néztünk, csak bólintottunk, vigyorogtunk, és másnap ott voltunk a próbán.

Ettől kezdve csak jókat tudok mondani a táncos közösségről. Befogadtak bennünket, pedig tudásban, de egyébként is kisnyulak voltunk hozzájuk képest. Még csak sok idő sem kellett ahhoz, hogy eljussunk az első turnéra, ami éppen Szlovákiában volt. Minden fellépést bejárás előzött meg, vagyis végigjártuk a színpadon azokat a térformákat, amelyek az egyes táncokat behatárolták. Megnéztük a járásokat, vagyis, hogy hogyan, milyen irányból lehet megközelíteni a színpadot, de nem elég alaposan. Kiderült ugyanis, hogy a hátsó járás tele volt pakolva székekkel, asztalokkal, de ezt csak akkor fedeztük fel, amikor már indulni kellett befelé. Végül a halom holmin átmászva, botorkálva szédelegtünk be a színpadra, az utolsó utáni pillanatban. Szóval mindjárt az első külföldi fellépésem majdnem megcsúszott, de legalábbis tanulságokkal szolgált.

– **Ha már egy történet szóba került, kerüljön több is. Milyen**

sztorik jutnak eszedbe a turnéről?

– Nehéz... minden fellépésen, minden úton annyi poén, sztori, élmény volt, amiből nehéz kiragadni egyet. De legyen, mondjuk Portugália. Egy IL18-as géppel mentünk, na, ezen minden rezeget. A portói néptáncgyűttes a mi gépünkön utazott haza egy ózdi fellépésről, a két csoport be is töltötte a gépet, egyik oldalon Dunaföldvár, a másikon Portó. Lyon felett óriási légörvénybe kerültünk, előkerültek a zacskók, nagyon megijedtünk, de ez elmúlt. Amikor viszont a kapitány bejelentette, hogy Portó légterébe értünk, a portói csoport felpattant és táncolni kezdett. A légi utaskísérők pánikban rohagáltak, hogy hagyják abba, mert lezuhanunk. Ezen is túlestünk, amikor arra lettünk figyelmesek, hogy két vadászgép körbefog bennünket, de olyan közel voltak hozzánk, hogy látni lehetett a pilóták arcát a maszkban. Vagy negyed óráig követtek minket. Leszállás után derült ki, hogy a gépünket elfelejtették lejelenteni, ugyanis ez egy különjárat volt. 14–15 évesen eléggé meredeknek tűnt ez a kaland. Valójában hazafelé sem ment minden simán, mert a menetrend szerinti gépünk elromlott, különjáratot küldtek értünk Budapestről, de azt már lejelentették...

Ugyanitt, Portugáliában kis túlzással romba döntöttük a színpadot. Jenei Pisti kicsit odatette magát, beszakadt a színpad, aztán félórás kalapálás után folytattuk a műsort.

78-ban Lengyelország következett. Ott elég kevés fellépésünk volt, mert a szabadtéri alkalmakat elmosta az eső. Nagyon nem bántkódunk, jó kis programot állítottak össze nekünk. Volt egy wileiczka, sóbánya, Krakó, és Auschwitz-Birkenau, a női tábor. Egy olyan idegenvezetővel, aki onnan megszökött, pont Magyarországra.

– **Ezek nem is feltétlenül táncos élmények, bár a tánc szolgáltatott hozzájuk alkalmat. Így**

nézve a tánc benne volt a világképek formálódásában.

– Ez így igaz. Egy 15 éves emberke életében, aki szolgálati útlevelemmel (mert akkoriban nyugati útlevelem nem nagyon volt) képviseli Magyarországot a nagyvilágban, ez meghatározó élmény volt. Sokan meséltek már, merrefelé jártunk, csak ismételni tudnám, de az biztos, hogy erre akkoriban nem sok embernek volt módja.

– **Magyarországot képviseltétek, tehát nem lehettek magánemberek, ami egy más nézőpont, másfajta viselkedés.**

– Ezt pontosan éreztük is. A színpadon nem vagy civil, ott profi vagy, sőt, a próbákön sem elfogadható, ha beszélgetsz, nevelsz, vakarózol, nem a kellő komolysággal dolgozol. Ez a fegyelem teljesen átforgalmazta minket, tudtuk, hol van a helyünk, mit csinálunk. Bizony, megesett, hogy a próba közben berepült a szék, ha netán civelkedtünk.

– **A sztorikon túl mi az, amit a néptáncotól kaptál, és felnőttként is megőriztél?**

– Talán a kitartást, mert nagyon sok és nehéz munka előzte meg főleg a külföldi fellépéseinket. Amikor azt érzem, hogy valamihez nagyon nincs kedvem, nagyon hagynám az egészet, akkor is csinálom, megtanultam, hogy véghez vigyem.

– **Ha egyetlen történetet, emléket, bármit kiemelnél, mi lenne az?**

– Nehéz egyet kiemelni, de legyen Szicília, és egy vacsora. Nagyon jó hangulatú vacsoráink voltak, két belevaló srác szolgált fel mindig, akikkel sokat hülyéskedtünk. Aznap megtanultunk egy helyi dalocskát, ami nálunk annyira ismert, mint nálunk a Tavasz szél. Gondoltuk, a vacsoránál főpróbát tartunk, hogy sült el a dal, amit aztán majd eléneklünk a másnapi fellépésünk végén is. Hát, ők csak néztek bambán, aztán mondták, hogy nagyon szép kis francia népdal volt ez, de mit akarunk vele? Nem ismerték fel a saját népdalukat, és ez nem volt véletlen. Hát igen, csiszolni kellett még a kiejtést meg az intonációt is, hogy a szicíliaiak a mi előadásunkban felismerjenek egy szicíliai dalt...

A próbálkozás egyébként nagyon jól sült el, hiszen a műsorunk végén – immár helyesen előadva – nagy szeretettel fogadták a dalt.

És muszáj még egy sztorit mesélni, ez is Szicília, ez is vacsora közben. Volt ott egy nagy képernyős tv, vacsora közben néztük a híradót, lövöldözés, mentők, rendőrök. Rájöttünk, hogy mi aznap láttuk a sok autót, ahogy szirénázva rohan valamerre, és kiderült, hogy egy kanyarral arrébb nagy maffia leszámolás volt.

És Sziciliából hazafelé: már Róma alatt voltunk, amikor megtudtuk, hogy kikerüljük Rómát. Mi? Lefelé nem mentünk be, voltunk Velencében, Firenzében, Nápolyban, Pompeiben és kikerüljük Rómát, pedig minden út oda vezet? A Bodor Évával elkezdtek lázítani a társaságot, hogy ezt nem tehetik meg velünk, míg végül engedtek a nyomásnak, és megnéztük a Vatikánt, a Szent Péter-bazilikát, a Spanyol lépcsőt, a Sixtus-kápolnát, a Romkert, a Colosseumot, soroljam még?

– **Ha ma kéne elővenned a régi tánc tudásodat, mire mennél vele?**

– Semmire. Sem szoftverben, sem energiában nem tudnánk hozni a régit. Volt egy 20 éves találkozóknk egyszer, ahol közel százan összejöttünk. Megpróbáltunk eljárni egy táncot, de nem ment. Egyszerűen nem emlékeztünk rá. Már sem fejünkben, sem a lábunkban nem volt meg. Annak idején, amikor megtanultunk egy számot, akkor eleinte sokat gondolkodtunk, mi mi után következik. Aztán ez a tudás bement a lábunkba, ettől kezdve nem kellett gondolkodni, élvezni tudtuk a táncot. Ebből jószerivel semmi nem maradt.

– **Végül térjünk vissza az elejére. Ha ma lennél 14 éves, a mostani emlékeiddel, tapasztalataiddal, és a Götzinger Pisti anyukája most állítana be a felhívással, akkor jelentkezneél?**

– Gondolkodás nélkül. «

Charlie

» SZABADOS SÁMUEL

Földváron nagyon sokan csak a becenevén ismerték. Jelenség, igazi egyéniség volt, társasági ember. Barátokkal, haverokkal vette körül magát, bármerre járt. Az utcán járva-kelve ismerősei felé mindig volt néhány kedves szava, vicces megjegyzése. Kalandos ifjúkora volt. Osztrák anyától, magyar apától származott, Bécsben született 1931-ben. A második világháború után néhány évre hazaköltözött édesapjához Dunaföldvára. Pár év múlva bonyolult körülmények között sikerült ismét Bécsbe

jutnia, mely akkor már a nyugati világ kapujának számított. Földváról és Magyarországról sosem feledkezett meg. Szívesen találkozott Bécsbe utazó magyar turistákkal. A fővárosban lovas iskolát alapított, mindig is vonzották a lovak. Maga is ügyes lovas volt. Lány, Martina országos díjugrató versenyt nyert. Kari Fehérvári lovas iskolája városszerte ismertté vált. Generációk tanultak nála lovagolni. Nem egyszer szerepelt tanítványaival kalandfilmekben kaszkadőrként. Nyugdíjasként a kilencvenes évek elején tért vissza Földvára a Pentele utcai családi házba. Ezután kettős életet élt, az

év nagy részét Magyarországon töltötte, de havonta egyszer, kétszer visszatért az osztrák fővárosba, ahol lakását is megtartotta. Rövid idő alatt beépült városunk közéletébe. Belépett a Dunaföldvári Vízisport Egyesületbe. A Duna-parti Yacht Club üzemeltetője lett. Éveken át sok német és osztrák turistát szervezett Dunaföldvára, akik megismerkedtek hazánkkal és városunkkal. Bécsi barátai közül is ide telepített néhány nyugdíjas éveikre. Szó szerint szerette a nagybetűs életet, barátait, a finom ételeket, italokat. A női nem irányában sem fukarkodott bókokkal, gesztusokkal. Bécsi la-

kásának ajtaja bármikor nyitva állt magyar barátai előtt. Remek szakács volt. Szeretett különleges ételeket készíteni, gyakran vett részt főzőversenyeken, ahol sikereket ért el. Sokat horgászott, imádta a Dunát. Számára a folyó jelképesen a két szeretett várost, Bécs és Dunaföldvart kötötte össze. Kedvenc időtöltése volt a motorcsónakázás. Tengerész sapkáját a homlokába húzta, délceg testtartással nekidőlt a kormányhoz és hajóját a friss dunai szél fodrozta hullámoknak irányította. Ilyenkor szabadnak, boldognak érezte magát. Sokunk emlékezetében így maradtál meg. Ég veled kapitány. <

A rangos sportrendezvények általában nyereségesek

Benedikt Dávid

a Népszerű Tudomány előadás-sorozat szervezői ez évben olyan előadókat kértek fel, akik dunaföldvári kötődésűek. Februárban Benedikt Dávid sportszervező tartott előadást a 2017-es budapesti vizes világbajnokság tapasztalatairól.

» SZABADOS SÁMUEL

Dávid ifjúkorát Dunaföldváron töltötte. Igazolt sportolónak focizott a helyi csapatban is. A Magyar László Gimnáziumban érettségizett, majd a pécsi egyetemen közgazdásznak tanult. A Pécsi Sport Nonprofit Zrt.-nél kez-

dett dolgozni, majd Budapestre került. A budapesti vizes világbajnokságon a masters vízilabda mérkőzések szervezési igazgatója lett. A masters kategóriában az aktív sportolást már befejező sportolók vesznek részt. A korábbi évtizedek nagy világsztárjai voltak a résztvevők. A szervezési igazgatói tisztség nagy kihívás volt Dávid számára. Időpontokat, helyszíneket, mérkőzéseket egyeztetett. Szervezte a sportolók utaztatását, ellátását, edzéseit. Izgalmas munka volt, sok neves sportolóval, világsztárral ismerkedett meg. Munkája sikeres elvégzéséhez igen széles körű jogi, közgazdasági, sőt diplomáciai ismeretekre volt szükség. Szerinte

ezek a nagy nemzetközi sportrendezvények hosszú távon hasznot hoznak a rendező országnak. A beruházások itt maradnak az országban, továbbra is használhatók. Az idegenforgalom, ha csak időlegesen is megnövekszik. A sikeres rendezés jó reklám az ország számára. Sokat kellett lobbizni hazánknak, hogy elnyerje a rendezési jogot. A magyar vízi sport nemzetközi sikerei és a hazai sportszervezés színvonala viszont garantálta a sikert. Dávid jelenleg a Nemzeti Községi Egységügyi Igazgatóságban áll. Sportszervezési referensként az egyetemi sportélet eseményeit koordinálja hazai és nemzetközi szinten. <

Éremesélyes a női kézilabda csapat

Harmadik helyről kezdi a tavaszi szezont a Holler UNFC női kézilabda csapata a Tolna megyei bajnokságban. A szakvezetés szerint a bajnokság végére második, vagy harmadik helyen zárhat a gárda.

» SZABADOS SÁMUEL

A tudatos csapatépítésre alapozó hosszabb távú terv az NB II-be való feljutás. Sajnos hátrány, hogy a méretes sportszarnok hiánya miatt Simontornyán játsszák hazai mérkőzéseiket a lányok. Ősszel Gergely Bence vette át a csapat irányítását. Dunaújváros-

ban, majd Balatonfüreden kézilabdázott az NB I B-ben, szakedzői képesítést is szerzett. Az edző szerint az őszi szezont nehezen indult, szűk volt a keret, nagy volt a lemaradás a fizikai állóképesség és a taktikai fegyelem terén is. Idő kellett az összekovácsolódáshoz. A tavaszi szezont kedvezőbb előjelekkel indul. A keret jelenleg 15 fős, ebből 8–10 játékos tud rendszeresen részt venni az edzéseken, a többiek elfoglaltságaik miatt csak a hétfői mérkőzéseken játszanak. A szakvezető a serdülő korosztály tehetséges játékosait is

figyeli, tavasszal két-három fiatal szeretne kipróbálni a felnőtt gárdában. A Holler UNFC keretei közt az utánpótlás-nevelés elég korán kezdődik. A legfiatalabb korosztály az általános iskola alsó tagozatából toborzódik. Jelenleg húszan látogatják az edzéseket, ahol szivacs labdával gyakorolnak a fiatalok, amely könnyű, és hasonlóan pattog, mint a rendes kézilabda. Az edzéseket Dósáné Vígh Katalin testnevelő tanár irányítja. A regionális iskolai bajnokságban is részt vesznek. Körmerkőzéseket játszanak évente négy alkalommal. Teljesítményüket az edző jóra értékeli. A mérkőzésorozatot általában dobogós helyen

zárják. Az edzőmunka sokirányú. Fejlesztik a fizikai erőnlétet, technikai, taktikai elemeket sajátítanak el főleg játékos formában. A cél kettős. A tömegsport szintjén minél több fiatal mozgáslehetőséghez juttatása, adottságaitól, képességeitől függetlenül. A tehetségesebbek, a törekvők pedig feljuthatnak a serdülő korosztályba, ahol már magasabb szinten bizonyíthatják képességeiket. A klub tudatos toborzó tevékenységgel bővíti a keretet. A szomszédos települések iskoláiba is eljutnak. Várják a csatlakozni szándékozók a hétfő és szerda délutáni edzéseken a városi sportszarnokban. <